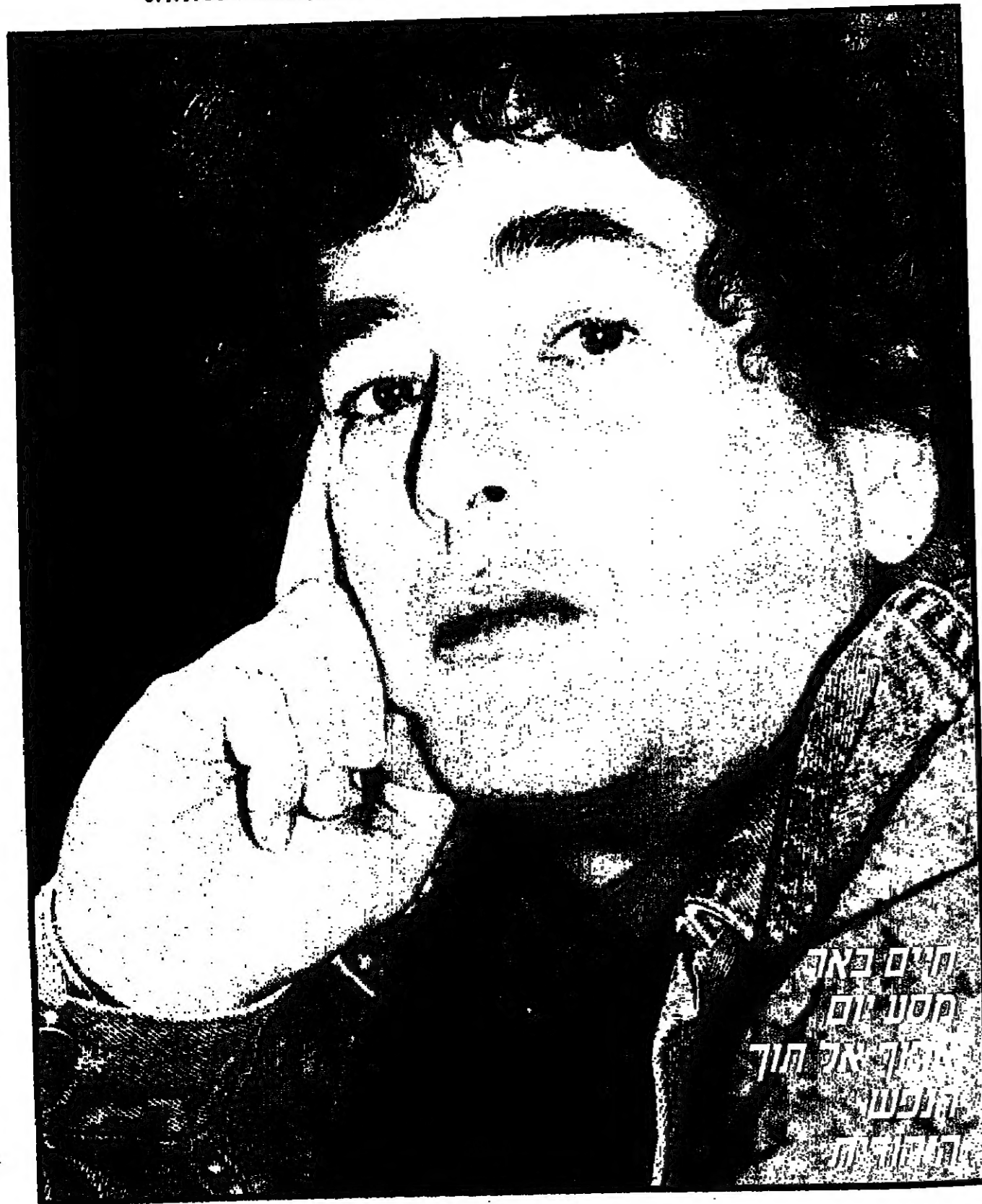

קח הכל ב-כף

סופהמוע

י"ח בטבת, תשמ"ח 8.1.1988

ד"ר מרים מרעי. פלשתינאית פמיניסטית ■ יחזקאל סהר. האיש שלא רצה להיות שוטר ■ יהונתן גפן על ישעיהו ליבוביץ ■ ירדנה ארזי. פופ ופק"מ ■ סוף העולם בלחיצת כפתור ■ דלק בעזרת השמש ■

מאזן של אהבה

האנדרטת הילד

למי שקרוב אליך - יש אצלנו יתרון

לבחירתך: גמישות בהפקדות
אתה יכול להפקיד הפקדות חודשיות קבועות או הפקדות חד-פעמיות, בהתאם לאפשרויותיך.

לבחירתך: גמישות בהצמדה
אל מה אתה רוצה לחיות צמוד? בדיסקונט תמצא מיעוט תוכניות, יתרון שבחן חסכון והריבית צמודות למדד, לדולר, או לסל.

כשאתה עומד לפתוח תוכנית חסכון לעצמך או לבני המשפחה שלך - זכותך לדרוש תוכנית שתתאים בדיוק לאפשרויות שלך בהווה ולתוכניות שלך בעתיד. לכן, בדיסקונט מציעים לך שורה של תוכניות חסכון מגוונות וגמישות.

לבחירתך: גמישות בתקופת החסכון
אתה יכול לבחור בתוכנית חסכון משנתיים עד 8 שנים.

בנק דיסקונט **יוג' קרוב אליך**

סופהווע

י"ח בטבת, תשמ"ח 8.1.1988

עורך: צבי לביא
עריכה: דיאלה בוקשטיין
עורך גרפי: יורם נאמן
מעצבות: יעל חנוך
שרי אנסקי
נטי גרינשפן
מודעות: אורי דגן

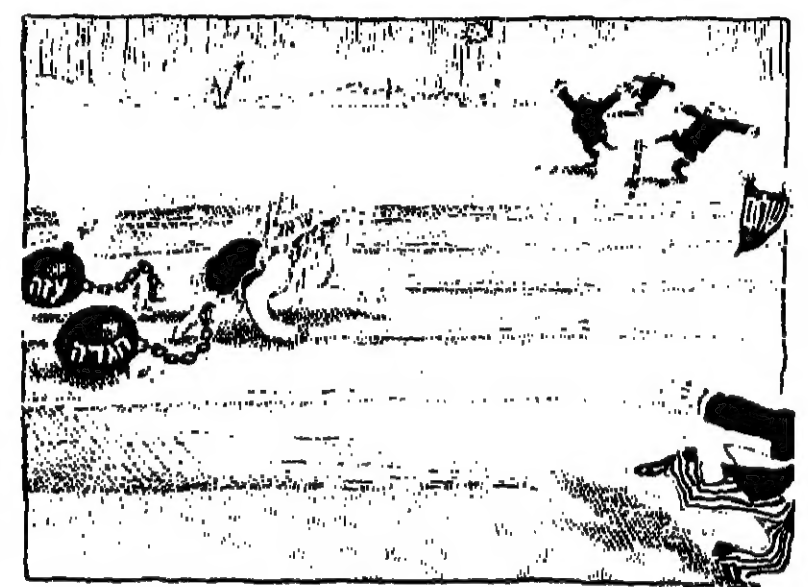
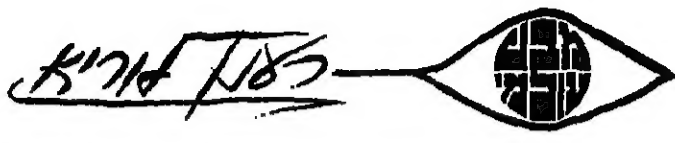
© 1988 כל הזכויות שמורות ל"מעריב"
This Magazine is a Supplement to
Maariv International Edition

קוביא יקריי,

יולי מוסקונו-לרמן, בבית המוחות, גם השבוע עם המנים למזרח. הפעם היא כותבת על ד"ר מרים מרעי, עורכת ממוניסטיה. יש דבר כזה, לא מהיום. היא שייכת למחנה של ערביי ישראל שמצדדו בגלוי על קשרי אחוות עם המלשונאים בשטחים, בעיתות שתחריף ושיצטרף לחתמודר איתה בעתיד הלא-רחוק. יעל מרימלד, שומעת את חיים באר, שסמך והחיש יצא לאור בימים אלה במקביל להמחזה "נוצות", ספר קודם שלו. באר, נפש יהודי, היה פעם במחנה הדתי וחצה את הקווים. לא לגמרי בשמחה ובחלק מאורחות חייו. יצחק בן-חורין מונש בכפר-שמרית את הגיבור המפתיע של השבוע - יחזקאל סהר, מי שהקים את משטרת ישראל והיה המפקד הראשון במשך עשר שנים. כמה מחולליה של המשטרה חיים וזכרים מימי כהונתו. לא צריך הרבה אלא לשמוע אותו איך כנו עליו את המשימה ואיך הכריחו אותו להשאר בהפקיד כדי להתחיל להאמין שיש לו אליבי. יהונתן גפן כותב על ישעיהו השני, הוא ישעיהו ליבוביץ, ואורית הראל מספרת על ידנה ארז, זמרת המופ המפ"מ. זו עושה עכשיו כסף מפרסומת איך ומה לעשות בכסף. יוסף ולטר, שחזר לא מכבר מסור בארה"ב, מספר על בסיס טילים בליסטיים ועל האנשים שמאחוריהם, שטוף העולם נמצא אצלם בתישג אצבע. שרית מרקול מספרת על מכונת הדיוטה שנושעת בעזרת השמש. וחוצי מזה נילי מירדלנד מדגימה בעיל השבועי, ומאל כותב על משערה. ויש הקטע של האופנה של יהודית חנוך, וחמי אבידן ויגאל לב חיים ואורחים על המנהלה, וגבריאל שטרסמן מצטט את הארזים מלמי 38 שנה שלרוב נדמה שקראו אותם בעתון משלשום. המדור לילדים חוזר, וזהו סוף החדשות.

וזה גם הרגע להניח תודה ושלוש לקוראת ולקוראים היקרים שהיו אתנו בשבוע השנים האחרונות (בדיוק) שבת ערבה את המוסק, ולהחזיר את בעמדי העתון האחרים. רגע מיוחד כמו מן טיפוחים או ממשפחה חמימה שנגלה איתה, לטובת תפקיד חדש. שינוי מרגון לרענון מחזור הדם ואופקי המחשבה. שבע שנים טובות ואוריות שבחן שיעה המוסף צבע, צורה ותוכן, אך תמיד כמות לרוח הזמן. עם הדי על הדפוס ולעמלים צעד אחד לפני. עבודת-צוות מקצועי מעולה, מסור ומשועבד לדבר. האנשים שלחם התוקרה ולהם הברכה. ואיחולי הצלחה לעמי דור-אנן שיתיה עמכם מחשבות רבות. יצא מהאמלמוניות של ראש דסק החדשות, אך לא זו בשטח הזה. קבלו אוהו.

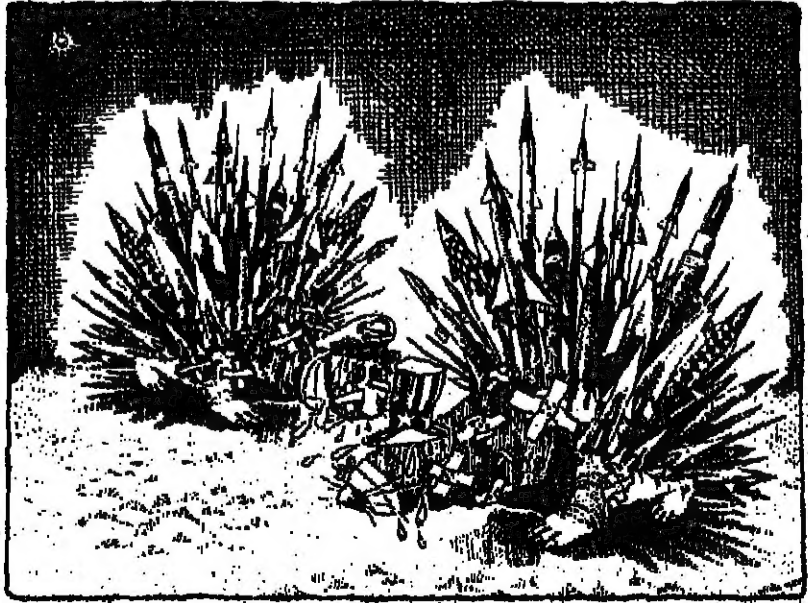
בשעה: חיים באר. כתבה
בעמ' 10-13. צילום: שמואל רחמי

אלימפיאדה
מוז'ה תיכונת

עוליס אחבת

סופהווע

6	שאלוהים ישמור על הגבר 'שלח' מאת ביילי מוסקונו-לרמן	34	קרני דלק מאת שרית מרקול
10	נפש יהודי מאת יעל מרימלד	37	לאבול בחוץ מא"ל
14	חולך לישון עם אקדח מאת יצחק בן-חורין	38	גונד וורוד כחול-לבן מאת יהודית חנוך
17	ישעיהו ב' מאת יהונתן גפן	41	שימונים מאת מאיר עוזיאל
23	טויל "סומשבווי", מאריי חלבון לאוובי הקיר מאת נילי מירדלנד	42	חיים ואורחים מאת חמי אבידן
26	זמרת המופ והמפ"מ מאת אורית הראל	43	מנחתאון מאת יגאל לב
28	סוף העולם מאת יוסף ולטר	43	הוויסקום
		44	"מעריב" לפני 35 שנה בעריכת גבריאל שטרסמן
		46	"מעריב" לילדים

שאלוהים ישמור על הגבר שלה

ר"ד ארם מרעי, 40, ערבית, מוסלמית, כלשהינאית. במניסטיית. מנהלת מכן פדגוגי, פעילה ביארגון נשי עכו', מרצה באוניברסיטת חיפה. באה ממסורת, מסתכלת לכיוונים אחרים. מהכיוונים האלה היא אומרת על בנה: הוא כליך שיווי, אני מקנאה באשתו. באוחו ענין: מאחלת רחמי שניים לבן-זוגה העתידי של בתה. את הדוקטורט שלה כתבה על האשה הערבית בישראל. לפני כחודש נסעה ליגוסטאויה כנצ'ה באשכנח של הרשימה המחקרת לשלום. אז גילתה את השואל הישראלי, הקבוצה היחידה בארץ שאכשר לדבר איתה. דיקון.

מאח בלי מוסקוניהלדמו צילומים: רינה טודוני

ר"ד מרעי דרעי וקובת משפחה: "כולנו חיונו למי הסדרים של אבא, מתחילים על קצות אצבעות בין החמלה והחמלה שלה".

החוק הישראלי של "איחוד משפחות" הגביל את החורה לארץ רק לאשה פלוס בנות לא נשואות פלוס בנים וכיום מתחת לגיל שש-עשרה בלבד, מאחורי הגבול, נשארו האח הגדול ואחות שכינתיים התחתנה האמא לא הביתה בחוקים ישראלים. "בוסטה" היא אמרה בטון רגוע לילדה הקטנה שרצתה לתת יד לאח שנידל אותה פירוש: עליית. אנוכנו בבוסטה הראשונה, הוא יבוא בבוסטה השנייה. מרים מרים היום. "שאלוהים ישמור, לא ידענו שלא נחראה חמשה-עשרה שנה". מגיל תשע עד שמונה-עשרה בבית-ספר נוצרי לגיורת בעכו. הלימודים היו הדרך היחידה לצאת מהבית. המנור טימל את החופש מאבא. מהדוקטורט המסורתי. היא שולפת מהזיכרון תמונה עם גליל: "אני זוכרת אולם גדול, מוסיקה מודרנית, אנתנו עומדת בווטנה, בת מול בת, הנזירות מלמדות אותנו לרקוד וואלט, צ'ה-צ'ה-צ'ה, סגנו. מלמדות אותנו להיות נשים לשבת וקוף, לשלב רגליים, לגלג שיחה בצרפתית ובאנגלית. אדבתי להיות שם, להישאר

"הנזירות לימדו אותנו להיות נשים. לשבת וקוף, לשלב רגליים, לגלג שיחה בצרפתית ובאנגלית. אהבתי להיות שם, ואהבתי לנסות לכנסיה הקטונית בפבריה לשלושה ימים של שחיקה".

לישון שם, כשהיה אפשר, לנסות לכנסיה הסקוטית כמבריה לשלושה ימים של שחיקה. לרמיין אף אח שלי הגדול שולח לי גליות עם מלאכים וציפורים מזהב. היה לי המון זמן להיות בשקט, להתעסק במחשבות.

המחשבות על אחיה, שכלירות הראשונה היה כשכילה האבא, הרמית הנכרית הראשונה, ליוו אותה כל זמן לימודיה בבית-הספר כשהיא מוקפת בנות. אסור לו לעבור את הגבול, ענו לה כששאלה שאלה ושאלה "גבול" היא ענתה לעצמה, מנסה להכין את המלה, לתת לה מוחשית. "הוא לא יכול לעבור את הגבול" היה משפט שהלכה איתו לישון והתעוררה אותו בבוקר.

"גבול" היתה בשבילי מלה אחרת לסיוס. התקשרו אליה סיוסי לילה. לא הבנתי את המלה המוסמשת הזאת, והיה לי קשה להרגיש אותה לצורה ואני זוכרת שכשהייתי לבנטייה הסקוטית כמבריה בתקופת שתיקה חשבוני לי אף זה שמלה שאפילו אין לה צורה מכילה לי כליך והיה נעוצים וסבל. הסבל הזה גם עידד בבית את היתוסים בין אבא ואמא. רימיית אחיה, צעקה האמא לאבא, שוברת בצעקה מאבא את הידועה שלמה של מסורת, דק בגולך לא הייתי תוצרת לבאן, אתה היית יכול להצטרף אלינו שם, ללבנון. אני מתעצצת לילדים.

הנעוצים לכל חלקי המשפחה היו תחתיו שבנו לאט-לאט את ההוה והלאומית שלה. מרים: "אני מרגישה את הפליטה של האחים שלי". כוסן מלחמת לבנון ברח חלק מהמשפחה לארצות-הברית, אחרים ברחו לגרמניה. כיי שהאח הגדול שלה יוכל לבוא לבקר את האמא והקטנה הם המציאו כל מיני טריקים. הטיק והרש הוא לעבור דרך קפריסין. הוא את הנשאים לא עובר יחור. לא מתאימה לו המשפחה הזאת. והבנים שלו לומדים באוניברסיטה-האמריקאית באקסטר. כל המשפחה מפורזת, והם דרי גרלו כל-כך צמוד אחד לשני. חלק מהבנים של האחים מרים אפילו לא מכירה. גבולות - מלה שטוחבת: מהלירות. "בשכילכם הגבולות האלה הם שיוזרו", היא אמרה, "בשכילכם הם כיבוש, אמן".

ב-1965, כשהישראל לערבים לגור מחוץ לעיר העתיקה בעכו, הם רצו מור לאחז את הבית שלהם. בבית התגוררו שתי משפחות: "אשכנזיות" אבא שלה (ומשך בעמוד הבא)

רק אח שלי הגדול מסתכל עלי, כל בוקר כשהוא מתגלח אני עומדת אחרי: בחור, מחזיקה לו את המגבת ליד הקערה, אחר כך הוא גוזל לי יד כמו גרולל. זה הרגע של המרסיות שלי, וככה אנתנו יוצאים לרוחב וזה קנה לי בנגה הבנגה היה הייחוד שלי מול כל הילדים האחרים.

חפופה המתנה של ארבע שנים בלבנון. האב נשאר מעבר לגבול, בעכו. המלה אבא, בשביל לרח בת שנתיים, זיחה משום מופשט. היא מיקלמת את המלה אחי: "אמא" באופן אוטומטי. את הבית חגגה עם ארבעה צעדים וירקות שעוכו בעכו והיא מרמיית לטי-הספורט של החיות. האם והילדים חוזר לארץ בשנת 64/ ויכרן את חו: של נגנון יד לאח הגדול מחזקב השני של הגבול אחרי-כך היסט ביד-יד, טי ושיקית מוכיחת מבחורה עם מרים. נמוך איש וקו עם בטייה לבנה שכולם מנעפים לו את זה: אבא,

המוסלמי, מה בדיוק עשה הצלמת בדרך, מה זה נתן, הנסיפה של מרים ליוגוסלביה, ומי זו בכלל רליה רביקוביץ?

מרים חזרה שלושים שנה אחורה. שולפת תחושות - שמכירות את המעברים, הגבולות, החומרים והתרכיבים שבונים אשה ערבית, משכילה, לאומית, נשית, אימהית, ביאומית של אשה שמנאה את שיווי המשקל הבכון בין המסורת לתרבות המערבית, שיש לה רעות מוליסיות ורשיות משלה. שלא ממוכססו. עם חלקים של עצמאות ליד נשיות - מה שאנשים אחרים לכנות אשה כשלה.

שנות החמישים. תמונה "אנתנו בבורג" אל ברגנה, עם כל הדורים והסבתא בבית גדול. אף אחד לא שם אף לב. אני זוכר קטנה, בין חרזילים של כולם.

מרים נולדה בעכו בשנת 1946, בבית העירי. שבנה אבא שלה בשנות הארבעים במכירות שנה החמישים, עם עוד שישה ילדים, ברוך ללבנון. האבא נשא אבא, עם עוד שישה ילדים, שנה, וחיים ויהא יושבה בבית בו נולדה מל אשה וקנה בת שמונים שלא מבניה בכלל בשביל מה הבת שלה נוסעת לחוץ.

"תמונה חשונה היס: אנתנו בבורג" אל ברגנה, עם כל הדורים והסבתא בבית גדול. אף אחד לא שם אף לב. אני זוכר קטנה, בין חרזילים של כולם.

אם וקנה בביסרגולגלים, את שנויע לביקר מלבנון, יושב על הספה בפילמה, מפצח אגוזים. היה מולם, בסריג שחור, געליים וקטן-עקב. הבת הקטנה, כליך אחרת מהם, כליך מרגישה בבית.

ר"ד מרים מרעי, ערבית, מוסלמית, פלשתינאית. עם מתעשים להמשיך בקיטלוג - אפשר להסיף גם פמיניסטית. אבל לא מוכרזים, וממילא הכל יחסי סבתא שלי, למשל, היתה מסתכלת עליה שלוש דקות בחשומת לב מרוקטת ומוסקת: "חיינולך, ערינים, מרומים אמנם, אבל יש לה".

הכינוגיה שלה גוררת הרמט גבה שמקטלת מליאה והערבה על ארץ תרדך שעברה וגובה הגשרים שחוצתה. לא היתה קלה הדרך, והאשה מולי שוודרת. ואף שורדת? בלי לחיות פרובוקטיביות, בלי אקסטרונגסיות-יחור, הטונים שלה שקטים, ערינים, חוקים במידה הנכונה.

מה יהיה אם השיר לא יתן לי להיכנסת אני שואלת אותה בטלפון או תמכני, היא מחזיקה לי בתוקפנות קלה את חייבת להסתכן, זה המקצוע שלך, לאו שעה וחצי אחרי-כך, בחדר צי-וקמור שצמר למסגר כישה הוזה כירושלים, אני עוקבת אחריה מקרוב, כמו בתמונת סלארמוסן עם פוקוס: חר' במיוחד, רואה אף היא מהפנטת אותו, את הגבר והקן, אחר מנכבד חרבים במרינה, השיר סעי אל דין אל-עלמי, בסון דר ותונגן, כהנעוץ מעורסלות של קצות האצבעות, במשיקה ערינה של הפנים. הוא לא מודיר עיניים מהפנים הנלווים שלה בתמרקות קצרה, איפוך קל, חליטה מוליית מצמר משוכך, מורגליים הארדכות שמחזות בנרבי ניילון שקוף, משוכלות בצניעות.

למורת אנתנו בבית של האמא שלה בעכו, היא מוליקה אותי בסעידות לזרד. תרכב משפחתי צמחי.

6 סלפוטו

פליטת מלחמה

מדוע שעורך יראה מבוגר ממך?

הדור המעורר יראה מבוגר ממך? נורד חשוף מידי יום להשפעות מזיקות כמו: יובש, קור, חום, רוח וקרינת שמש מייקה. השפעות מזיקות אלו מאיצות את הזדקנות העור והתקשורתן אבל היום יש פתרונות העוזרים להאט את התהליך.

המטרה הראשונה של יוטיסון היא להאט את ההזדקנות של העור. מדרג הכשרי אולטרסון הינה מדרג הכשרי לחות מיזחת, המהווה פריצת דרך לטיפול בעור. אולטרסון מבוסס על ידע ומחקר של שלוש דורות, בארץ ובאירופה. הוא הותאם על מנת לדבר עם העור במיוחד לתנאי האקלים הישראלי.

אולטרסון עוזר לחגן על עורך מיובש, מקור, מקורי השמש והאולטרסון מונע את החזרה לעור בדרך ובציוד וגורמות לנוס חמצן ופריצת דרך ארוך. אולטרסון תוכנן להאט את תהליך הזדקנות העור ותהליך היווצרות קמטים. המגעים מהשפעות יומיומיות מייקת, מידור הכשרי אולטרסון מכילה ויטמינים, חומרים מסנני קרינה בתחום ה-U.V.A ו-U.V.B. פוסטגל, טרנספרט ויטמינים חומרים על לחות העור ותמצית פרחי קמומילה להרגעת העור. מדוע שעורך ייראה מבוגר ממך? עש שמות יום יום במדרג הכשרי הלחות אולטרסון של יד פשוט ועוזר לעורך לחזק את העור.

- לבוש יתרון:
- קום לחות לפני:
- לעור יבש וריר:
- חלב פנים לעור:
- יבש וריר:
- שי פנים לעור יבש וריר:
- וחלב לחות לגוף:
- יום לחות ללדית:

אולטרסון. תכשירי לחות מעולים להגנה מקיפה מפגעי האקלים.

ultra care

Dr. Fischer

אש"ף הוא תצ"ן הרשמי שלנו. כאן שאנחנו הסתכלנו על הציגות כעם, תסכולים על אש"ף היום.

מרים: "בשמינייה בחברת החתן והחתן שאני יכולה לתת, נאמתי לדרך".

מתאבדים, בתוספת ארץ סימן, ובתעורבות שלמה אלונה שיתרד את סמי תוך יום. פסע חשבו אותו לקיצוני ביותר. מרים: "אני, במהו, חושבת שרק מדינה מלשתינאית תפטר את הבעיה, שצריך למע למשאומתן עם אש"ף. הוא הנציג הרשמי, כמו שאנחנו הסתכלנו על הציגות פעם, ככה אנחנו מסתכלים על אש"ף היום".

הזאת הנסיגה שלה, כמו הנשיה שלה, כמו העצמאות שלה, צמחה תוך כדי חיים והתנסות, הסתכלות לצדדים, היסטוריה - מה שהיא מבנה מן של השכלה מוחת מליטת ערכים והנחיות דרך צעדה בתוך המרחב הישראלי, תיקון מהשכלה, ותכלית של שייכות, עד לתחושה של זהות עצמית מלשתינאית. תרעין של מדינה מלשתינאית גם ממזרח אותה, גם מרגיע אותה. יש קבוצה בשלה היא אומרת, שיכולה לתתם לך, וזהו עם זה היא מספרת מהמסורת, מהות, מההיסטוריה מהמדינה ומבנה. על התחפצותיות האזוונות בשטחים היא אומרת בסוף השקט והדגש שלה משפט אחד ודק: "הרגשתי גם גאווה, לא חשבתי שיש לנו כל כך דעה כזו. אני חשבת שאנחנו במצב חסר כל אדם".

לפני חדש נסעה ליוגוסלביה כציגה במשלוח של הרשימה המתקדמת לשלום. בנסיעה הזו, היא אומרת, גילתה את השמאל הישראלי. הקבוצה הייתה בארץ שאפשר לומר איתה. רליה וביקוביץ חל מדיכ ורשנסקי, מתי פלו וחרויה תגלית מרגיעה היא אומרת. עם רליה וביקוביץ הייתה אינטימיות. "בתחלה היא גורמת לי מורח כואב, חסרת ביטחון, מרגמת. עשיתי עליה תצפיות, תשטחי. גילית אהה כוח מנימי אירי יש לה. מאוד נשיה ומאוד חזקה. מאזאת אהלה את הרבאנס שחישתהי אגלי. אהתי לה את עונה על המין שלי ויש לי מה להגיד לך".

ר"ד מרים מרע, אשה עדינה בת ארבעים, כמו ממקום של מסורת, מסובלת לכיוונים אחרים. חוקים עם מי נח לה שיתחת סלון של יום שישו במישור הציגוני, היא אומרת, מבטת המסורת. לקראת שנה הברה מכילה יחידות מעניינת אותה. אבל בכל הקשר בנאמנות לעצמה - הברה טובה היא בראש מתבית שעבר איתה חתיכת חיים, שמכיר את הבאים מבפנים ששייך לאותה משפחה.

את הרקוסוס שלה כתבה על האשה העדינה בישראל. כיום היא מנהלת מבין מדעני בעם, והנה חתן שלה, חליל, לומר באוניברסיטה. מסיכולוגיה ואנגליה. בסוף פחות רד משלה הוא אומר: "אני מלשתינאית שגר במדינת ישראל, ושוקף למדינה מלשתינאית".

הוא ריבר הרבה על שיויוניות, אבל המלה האחרונה הייתה צריכה להיות שלה. כשהמערב שלי בחברת החתן והחתן שאני יכולה לתת מתוכי, יצאתי לדרך. אני זוכרת את השקט הראשונה שצילצלו מאיזה כפר וביקשו שאבוא להרצות אצלם. רעיוני משיטתה. זו הייתה המערה הראשונה שהתמנתי להרצות בלי תיווך שלו. רצתי לספר לו, וראיתי שהוא לא שמע. לחצתי אותו. רצתי להבין למה הוא לא אהב שנתתי את ק"י בלי להתייעץ. מה שאלתי אותו מה ביקש הוא רצות, שאני אגיד להם לחכות רגע בטלפון ארוץ לשאול את בעלי לא, הוא אמר, תגידו שאת צריכה לברר עם המשפחה, ותצלצלי אחריהם, אבל זה לא אתה צעקתי עליהם".

העצמאות שלה אימה עליה. הוא העריך להקטין על ריסנסם מחייב של סטורנטית מבריקה שבעצרת בפרוסטור. היא - מתוך תחושה אגואית - דיווחה להליטה לקחת צער הצידה. אמרה שהיא לא מרגישה ליד שותף-עיד, כאדם לקחת את חבתי ויצאה מהבית.

התחיל להגיע מבחנים מאנשים זרים וקובעים אנשים צעירים רבים ראו בהם זוג מושלם. התגלמות המורל המשכיל, והרשמי. "מה אדם עושה לנצח, כתבו לה אנשים זרים, בעיקר וונות צעירים. האחרים ממחיתים, הצעיר עליהם - לפעמים בשמות - כעל רוגמה לכישלון הדרך והחיים".

מרים נשארה נאמנה לעצמה, במשך תקופה מסוימת גדלה לה. היו געגועים אחרים, הם והליטה או לשכר לגמרי - או לנסות לבנות. נסעו ליערץ אצל מסיכולוג ידוע בפלורידה. חרש שלם מרסן מריות ותסכולים. שמו הכל על השולחן, התבוננו בכל בעיה וחת וכוונת מגרלת.

הוא: "בבית שרדו אחי חמש נשים. אחת הגעתי לשות את עצמי".

היא: "אחתי בנית אחי כמו פסל שצירת, כמו בקניניה של ג'ורג' ברגרס. לא אתן לך להחם אחי".

החשך מהעמוד הקודם) הלק למשרדים, ניפנף בניירות. התקעס. קנה מחרש את הבית. שילם הרבה כסף. ארמיה שלו, הוא אמר. אחריהם התפנה לענייני המשפחה. הסתכל על הבת הקטנה, מרים, חשב לעצמו שהיא כבר לומדת יותר מדי. היא יודעת לקרוא ולכתוב. מספיק. עכשיו איה קורט תמידה - וזהו. היא הייתה את הסכנה והפעלה והנעוזה פאסיבית. דיברה עם את שלה. הביאה ציגים מעלים. כחושם של ילדה ידעה לא לשכור קורים מסותיים, לא לקרע ימרות. אבא שלה, איש חכם, אמר לאח הצעיר שנשאר בבית: "אני מעביר את האחריות אליך. היא גדלה בעולם שאני לא מבין ואני לא רוצה לעשות לה עוול, לא לה - לא לי".

אבא רצה שאלי עם שרול ארד. אני התקשתי על חצי שרול כמו כולן, ובכיתי לאח שלי שהסוף יקרה שהם יכריחו אותי להתקטף בצעף. אח שלי - במקום לענות לי - אמר שהוא רוצה להראות לי משהו. ר"י במדרגות שלו, הוא אמר, את מחקה את האשה היהודית, היא הסמל שלך. הוא לקח אותי לשדה של קיבוץ. תראי - אמר לי - את מחקה את החושם של העשים היהודית. באי גרוא מה באמת כדאי לך לחקות. ראינו אשה עובדת בשדה, ברפת, בכשנים, נוהגת בסרקטוריים. חקי את החושם של העשית שלה, הוא אמר לי, לא את החושם והציגני. חקי את החושם הנפשי. לא הבנתי בדיק מה הוא רוצה לומר, אבל נשארה לי התמונה".

ח הבנים לשוין קלטה בשטח של רבר מאבא שלה. ישיבנו ליד השולחן, את שלי הצעיר, ימיל שוביניסט, אמר חסר כר מיס מיר רצנו כל הנשים משני הצדדים של השולחן להביא לו מים. אבא לא אמר מלה למחרת, ארוחת צורים, אבא מתאם עם מהשולחן. אבא בנבנס ללחץ - מה חסר. הוא בשקט ניגש למרר והביא לשולחן מלת. החישב, אמר לאח שלי אחי שישבם על יד השולחן, כולנו אחי".

הוא לא זוכרת אינטימיות. גדלה כאילו אין בין אנשים מגע פיזי. לאבא מנשקים את חיר, לא מתקשרים לפנים, אמא ישנה עם הבנות באותו חדר. ויכרן אחד מבין:

"כלנו חיינו לפי המדיניות של אבא, מתנהלים על קצת אצבעות בין המסלול וההחלטה למנהל שלה".

יום אחד שכחתי מחברת, רצתי מבית הספר הביתה. ידעתי שאבא שוכנת חולה במיטה. פרצתי את הדלת וניכנסתי במרצתה. אבא עמד ליד המיטה שלה, הבין לה תה. מין התחלתי לגמגם. אמר היה לרוץ לידו, רק ללכת בשקט. ופחדתי שיעקק עלי וחשתי מה מתאם הוא מבין לאמא תה ויחשב ליד המיטה שלה. ואמא הייתה כל כך בנבכה מה שאני רואה איך הוא מנסק אותה. המסיקה מאוד, לא ידעתי איפה לשים את עצמה, ואבא בכלל לא צעק, רק חייך.

"שנים אחריהם נתתי לבחורה יהודית שעורם פרטיים בערבית. בביתה ראיתי בעמך ראשונה איך אבא מבין לבת שלו שותי ויכור, וחד היא מבחנת אותו במבטות ובמשקל. גם שיששתי את העיניים הבנתי שאפשר גם כך, ותחלתי שיבוא יום ואני אבנים את זה הכיתה. הייתי כבר אשה נשואה כשנסעתי ללמוד עם סמי בארצות הברית, וכשנפרדנו נתתי לאבא נשיקה על הלחי. אמרתי לעצמי, לעולם, גם את וגבול הזה אני שוכרת. הייתי הראשונה בבית שהעזתי. הוא תמיד לי נשיקה וחייב".

מסורת, היא אומרת היום, אפשר לשכור רק כששני הצדדים מוכנים. גמרה לימודים בתיכון, הואר ראשון באוניברסיטה חיפה, נישואים לבחור מהמושלש - סמי מרעי, שני ילדים, הואר שני ודוקטורט

מלכת סוד

נפש ידודי

במדב ראש השנה תשנ"ה חם מסע בן שנתיים שערך הסופר חיים באד לבכי נכשה ועולמה של היהדות הדתית חרדית. יחדיו מכך - נסע לבכי נכשו הוא, שנקרעה מידתו עולם בו חלד וגדל עלימנו שלא רשבו אליו. אחרי תלחמות שעות הימים נדין היה מאחורי הקלעים ישראל העלמה אלמלא השבד שארע בזכשו, הוא אמר, היה יכול היום להיות אחד מההולוגים של גוש אמונים אבל השבד ארע, והכצע שנגדם המשיך לדתם, לתבוסת חרופה. "עת וזמן", ספרו החדש המציג בחמורות שחלו ביהדות הדתית, הוא "הדנגול הכפרות" שלו. אחרי בן ההיטהרות האמיתית

מאת יעל פרימלנד צילומים: שמואל רחמיני

האנדרטא

בערב ראש השנה, סמוך לצהריים, עם חיים באד מן הסולחן שבכית אמו המנחה ברמח"ג, הבין מירו את העט, נעל בסריקה את דלת הידיה והחל לשוטט בדרכות. שעות וחולך לבדו, צופה בהמולה המלווה את כניסת החג ואינו יודע את נפשו. הוא לא זוכר על מה חשב, אם בכלל חשב על נפשו. הוא לא זוכר מה רגיש. הוא רק ידע שחם וגשלים אחי המיקים החשובים בחייו - בחיבת ספרו "עת המייר" והצאות "עם עובדי". יכול להיות שחם מה שכל אשה חשה אחרי לידתה הקלה, אושר, וריקנות.

שנתיים קודם לכן נכנס לאותה דירה שאמו ידעה בה ורבה אשר כשהיתה בריאה וחרבה טבל בשחלתה, והחל את המסע הארוך לבכי נכשה של היהדות הדתית, ואולי יותר מכך - לבכי נכשו הוא, שנקרעה מאותו עולם עלימנו שלא לשוב אליו. שנתיים ימים ישב באותו חדר, ליד אותו שולחן עץ כבד, קירות עמסי ספרים מבודדים אותו מן העולם. כלי שער, כלי רייו, כלי טלפון, ישב וכתב את הרומן בן שישיאות העמודים שכבר 15 שנה מתדפדף בו ואינו נותן מנוח. היה כא במסך מוקדם ועובד עם חשכה, וחור אל ביתו שלו שנגנזו מעבר לגינה המקיפה את בית אמו, אל אשתו בתה ואל שלושת ילדיה.

בערב ראש השנה חם המסע, דעימו כאו לקיצה (המשך בעמוד הבא)

ההסתכלות

הוא מוצלח מאוד
אבל דוד קורבנות

[illegible]

"הדבנות הצבאיות היא המקום שבו קיים המיבור בין כוח ודת, ושם גם אפשר להדאות איך המיבור הזה קרס".

[illegible]

ଉଦାହରଣ ୧୨

כבר אמרנו שהיה קטע על גבידו. איך היה
לסלח לו על שלא מימש את חובתו המורית. עדין
היה צורך עזר לו ראה לאן הדברים מוליכים. יש בו,
גבירתי, הרבה מאוד רצון, רצון בעצמו, שחלף ממנו חורבן מלחמת
העולם. תודותיו המעורבות בדרך של שואה, ששואה אומנם
היא על עצמו להיות אחד המסבירים והמבשרים
הראשיים בירידתה של שואה, אינו כמו גבירתי,
הנחלים בשל מניין כלומר בדרך האהדת, והספר
הזה שבידו עתה תרומה לבני צעירינו הוותיק
והחדש. המעורבות שמהם גם הספר מוריס
הוא למעשה של גבירתי אינו נתן מנוח. למח
הוא החליט בדרך לא תלול מצפורי נוסקת. למה
הוא חיב כל כך את מנוח.

בניסוחו המודרני של חז"ל, נבדלנו על ידי שני דברים. ראשית, חז"ל לא ראו את עצמם כמייצגים את כל ישראל, אלא כמייצגים את חלק מהעם. שנית, חז"ל לא ראו את עצמם כמייצגים את כל ישראל, אלא כמייצגים את חלק מהעם. שנית, חז"ל לא ראו את עצמם כמייצגים את כל ישראל, אלא כמייצגים את חלק מהעם.

לח עציני אותי במיתר משום שיכולתי - בקלות
בה - להימצא בעצמי בכל אחד מן המקומות
ההגשמים הללו נמצאים בו, אמי ואני היינו בחיגו
מיני צמחים, ונאלצנו לכחור כיוון, כתוצאה
בחירה בכיוון אחד של הדרך, נקבעו החיים שלנו.
שכן אותי מן היה קורה הלך אילו בחורג - תחילה
מא שלי ואחריהם אני - ללכת בכיוון אחד.

**"אמי באה ממסמטה שחיה בארץ מאז המאה
19, משפחה מתלמידי חז"ל שבקרב חסידיו היה
ממדי אלמנט משיחי. באישיהו מקום בדרך זה נהפך
בשנאה גדולה לכל מה שהוא משיחי. עוד כשהייתה
אור צעירה מררה אמי בעולם חתירי של הישוב
היהדות. אורי שהיו שומרי אף הייתה כשהייתה**

בגוש אמונים. לאן הייתה מוליכה אותי הדרך.

"חשב שבסופרש'דבר הביא אותי לבחור שר
 ומגודת לו של גושאמנים, והלן זמן קצר אתי
 תפוקת התנועה לאי השלמה את מאשי הקבוצה
 וזה נסע עליו, וכשתו סער כיצד נסע צידע
 למשיח את צליל, "כמה אתי מבחר הציגוהו
 יאחזת את חברי, אל שנהבה כח את בישי-
 כח את יחית מותו חלן, וזהו התשובה כלומר
 יני ארדני הארץ האמת, אני ארדני, ואני אסבך כח
 חלן, על זה היה האשדות, שר ובעצם כח
 יחית, בום את עיני אל מוכן לתורת ארדני לפי
 אשר שבו מתחלל כלים, אבל הדברים מתחילים
 וחדש.

"אתריכון קרו עוד וברים, בנייהם ארעו בנה
 יקדו יארינו בארץ, כשתברים וכו' לעשות המגנה
 לזרוע על מכוניתו למד בוועד, ואני המשרה
 ולכים לעשות וברים נגד החוק, אבל המשרה
 ימן השיחה עם חברי על מחצות העולים בלוח

הראשון שכתבתי: מנחם

יבדו את השבר שעבר על היהדות הדתית, וזאת במלחמת ששת הימים, שלב מאוד חשוב במלחמת העצמאות. המלחמה הזו הייתה המלחמה הראשונה שבה היהודים נלחמו על אדמתם, על אדמת הארץ, על אדמת המולדת. המלחמה הזו הייתה המלחמה הראשונה שבה היהודים נלחמו על אדמתם, על אדמת המולדת. המלחמה הזו הייתה המלחמה הראשונה שבה היהודים נלחמו על אדמתם, על אדמת המולדת.

היא שאיפשרה לי לבחור בדרך
האחרת. פתאום הבנתי מה זה
כִּיבוש. מה הוא עושה לאנשים."

ג'ש אמונים | א-ר ש' של בן-א. חלל א ש' אהרן

[illegible]

"אני שדחתי את א"י השלמה במשך כמעט שלוש
 עשרות שנים, ערתי חובות, כחבתי חומר, הייתי מעיל. זה
 ממשביתתי את הדור והלאסוב שבי, הדור שהייתי צריך
 להאכסן בו, ואכן נאכסתי. זה לא היה מאבק על גביר

הוא גם יתן לנו את המידע הנדרש כדי להבין את המצב הכלכלי של ישראל.

שנאחות בשואה ותקבלת תמונה
הצדקה לכל מעשיה – גם
תמונה עוד ואכל תרדמים."

התחלתי לכתוב את הספר הזה כשידעתי שיש לי חמש שנים לחיות. חשבתי שיש לי זמן רב, אבל כעבור חודש וחצי התברר לי שיש לי רק חמש שנים. זה היה מרגע זהב שלי. חשבתי שיש לי זמן רב, אבל כעבור חודש וחצי התברר לי שיש לי רק חמש שנים. זה היה מרגע זהב שלי.

ל האנשים החם, הנסמך, החופות, המאניירות -
בנות סביב רמיות אמינות.
אין מבנה הספר לבין העיון המרכזי שלו יש
הוא מתחיל איטי מאוד, כמעט דרך נמשך,
(המשך בעמוד 32)

13 ਮਾਨਵਤਾ

۱۰۱۰

לחמם

הולך לישון עם אקדח

יוחנאל שהר, המפקד הראשון, השומר גסי' שגיא רצה להיות שומר. ראשו הסוכנות ביקשו מהם להקים משמרה לצדית היהודים, מבני שלא היה גישה אחד בטביחה. לא הכריע להם שהאיש חתך ידו וניסיון גישור ובגללים. אולי מעשה כן יגש לבנות את משמרת ישראל בעזרת קצין חטולותיו וקצין כוללי שטבדו אצל הצבאים. מהשירות הצבאי נאלץ לפרוש בבושת פנים בגלל עדות שקר אומללה. היום חי לבדו בחברת כלבה ואקדחו, חושש משורדים אלימים, נר נכשו ופאגין שהיה קרבן למעשה טוהר.

**מאת יצחק בן-חורין
ציורים: שמואל רחמי**

יוחנאל שהר בוגרת ביום היום ובמדי המפקד הראשון. לפני יותר מ-60 שנה לא היוו משקל אמילי לעובד המדינה.

"זה יודע שמתפללים אצלו על יומלאים", אמר האיש שלפני ארבעים שנה במשך עשור שלהם היה השומר מספר 1 של ישראל. הוא יודע שברגע של מצוקה, היום יותר מבכל שנה קודמת, יוכל לסמוך רק על עצמו. "אנשים שהיו אתי בידירות, והתחנך ממני לאט לאט. כשהייתי אדם חשוב הם באו, והמינו אותי אליהם. כשהייתי להיות אדם חשוב, הם נעלמו. ביניהם אנשים מתוך המשטרה, שאני לקחתי מאחרי הצו והפכתי לבני-אדם. פתאום הפסקו לבוא. אני ראיתי בבית מין מנור, וטוב לי כך. אלמלא הנסיה שלי ללימודים, יתכן שהייתי יוצא מדעתי מחוסר עניין בחיים. אלא שבמשך השנים רכשתי ספירה גדולה שלא היה לי זמן לקרוא את רובה בשנות פעילותי הצבאיות. אחרי פרישתו התמסרתי לקריאה וללימוד: ההיסטוריה של עם ישראל, יהדות, מדינת המזרח - אלה התחמם שאני שקוע בהם 10-15 שעות ביום. זה נעשה מנגן החיים שלי."

**"האם חשבת על התאבדות?
אלמלא הייתי בעל משמרה, זה היה קורה. כל עולמי נהרס עלי."**

הוא מקריש זמן לשימור אוסף הציונים שלו (כמו שאמר ראה אין בסלון שלי שסאטעס) ואוסף הארכיולוגיה העשיר (הכר הוא הוא מתקופת אברהם אבינו) שהוא מלקט כבר חמישים שנה, ולמר לבצע בהם תיקוני סמנים שבידעו שני הזמן. הוא אוסף גם ספרי יוראק עתיקים מיוחדים במינם. אפילו רחמי הסלון שלו נחשבים לעתיקים.

"נשאיתי הטום מהמשפט", הוא אומר. "לקח לי 4-5 שנים להתאושש מהמכה ובערך בסוף שנות הששים סגרתי את עצמי. הייתי שקוע במצב רוח קודר."

ת שבו על התאבדות? "אלמלא הייתי בעל משמרה, זה היה קורה. כל עולמי נהרס עלי ואני הרגשתי מהרגע הראשון נעששה לי עול. תאר לך שנשיא בית המשפט העליון - במשפט שהייתי בו רק עד - אומר שהמשפט הכללי שיקי בעדותו. הוא מחם לי את הדרך להכתיב את הפותח. בדרך כלל מטילים על היועץ המשפטי לממשלה לברוק את העניין באופן יסודי. באני לבכורותיו והוא היה במבוכה, כי זה היה קשה בכני עמוס. הוא אמר לי ששר המשפטים פנה רדיו יספל בזה כסוף העמדות לרדיו על מנת עדות שקר והרשעות. השופט היה מקט קנה. הוא נפטר באחרונה ואני רוצה להכנס לזה, רק אציין ששום שוטט מדוי לא יעז למסוק ארצות מנשיא בית המשפט העליון. נפסק לי שלושה חודשי מאסר או 15 אלף לירות קנס. העוררין עלה לי 15 אלף לירות. סך הכל 15 אלף לירות. מכרתי את ביתי בהוצאה לפועל למימון ההוצאות. מכרתי גם שני שאנאל ואוסף חשמי קדושה. אחרי כך לקחתי חלואה מהמשפחה ובנתי את ביתי בכפר-שמריה. במשך השנים כשהייתי זקן, לבסוף קיבלתי חלואה מתאומים שלי. לא יכולתי לנגוס את האשה והילדים."

אתה לא מנסה לישון? "גם כעניין הזה נעשה לי עול גורא. עשר שנים הייתי המפקד הכללי של המשמרה. יותר מכל מפקד אחר. והנה תראה את מכתב התורה של בן-גוריון לרגל פרישתו. עברתי להיות שגריר ישראל באוסטריה. הייתי בוויה כשעדי קולק מצול משרד ראש המשמרה הוריי לי שהשופט פסק ששיקריי במשפט. הוציאו אותי למסגרת של משרד והצו לא שתי לב שיקרתי. מהשינה מנסה רק עובר השנתיים שעברתי כשגריר. לא היה לי מצב רוח להתעסק בזה. אחרי כמה שנים התעוררתי והולמתי להיאבק. קיבלתי תשובה שאי (המשך בעמוד 15)

מלפפפפ 15

צוהל הראשונים מיד לאחר טקס ההשבעה ב-1948, כשהם הצבא החדש של המדינה היהודית. הוא יושב למטה במרכז, מתחת לדוד ומולד בן-גוריון, למרות שהיה "רק" המפקד הכללי הראשון של משמרת ישראל.

מחוגי הזמן כמו בעצרו אצל יוחנאל שהר, לפני כחצי יובל, אי שם בתחילת שנות ה-60. זה משתקף היטב בחדר העבודה. האיש שהקים את המשמרה, עמד בראשה במשך עשר שנים, והיה שגריר באוסטריה במשך שנתיים, נאלץ ללכת הביתה בגלל עדות אומללה במשפט דיבה סנסציוני שנחן לטובת סגנו, עומס בן-גוריון, בנו של "הוק", בן-גוריון חבק לרין על הוצאת דיבה אגודה של צעירים - "שורת המתנבים" - שמטרתה לטור את השחיתות מהמדינה (ראה מסגרת). "השורה" הודיעה ועידעה, ובית המשפט העליון, בפסק דינו שניתן ב-12 במרץ 1961, הדיחם לעדות שנתן שהר. הוא קבע שהמפקד שיקי.

וא בעל גיגונים של ג'נסלמן אנגלי, ושה קומה, שפם לבן, מקיין חדרת כבוד, כשהוא פוסע לאיטו עם כלבתו בנה לסיור של בוקי. המעילות הגופניות היומיות נמשכת בסיטואציה כפיתית של הגינה הגדולה בחוות ביתו שבכפר-שמריה. את מרבית שעות היום הוא מבלה בחדר עבודתו, מוקף ספרים, אוסף ציורים משגע מיסצאנים ארכיאלוגיים שליקט במשך חמישים שנה וצילומים עם הקרשה אישית של חיים ויצמן, יצחק בן-צבי, דוד בן-גוריון, משה שרת, ונהר רביבא ומאנה כ"ץ.

כמה מהציונים של מאנה כ"ץ הוא קנה פעם בכסף קטן, כשהאמן היה רעב ללחם. זה היה תבסית לאוסף האמנות המפורא והיקר שלו. היום יש בו שיקאס, ושאנאל ושמות אחרים. כ"ץ, שהיה חברו גם ציי אותו בריקון שמן גדול, בכניסה לחדר תולד הצילום המפורסם של דוד בן-גוריון המוקף באנלי.

מלך מלך

דלקול

סלון מנוע
לשימוש נומיני

סע לשלום. דלקול בפנים.

אתה אוהב את המכונית שלך. אתה מטפח אותה, בודק, מנקח, אך אל תושכת את דלכל המנוע שעובד עבורך נון סטופ כל הנסיעה. המנוע שלך צריך בריאות, צריך כח, צריך שמן, תן לו דלקול 20/50. שמן בעל כושר עמידות ממושך יותר, שמן המסלק פחית וחלודה ומוריד את חום המנוע. שמן שחודר לכל פינה ומפחית את השחיקה. שמן שעבר את כל המבחנים ומומלץ על ידי יצרני הרכב.

דלקול 20/50 - שמן החיים של המנוע. סע לשלום...

צ'ק צ'אקה!

יהונתן גפן

ישעיהו ב'

"היום אני דורש מכל אדם תגון, שיחד איתי יכירו שהוא בוגר". (י. ליבוביץ', "על עולם ומלואו", שיחות עם מיכאל ששה, הוצאת "כתר").

ב לך בדרום הסלולה של המדינה בתשובה למינוח, וגשאל את השאלה המרובקטית האתה את לפני 20 שנה קראת משהו שבדבר חצפתו העו לנחש לך מה יקרה ב-20 השנים הבאות, וכל מה שאמר התקיים בדיוק, ואם תאמין בזו בראי שתאמין. וכל התחזיות השחורות, המרגיות, המקוממות, הבוסות, המשפילות, המגומות של פרופסור ישעיהו ליבוביץ' עד היום, התגלו כנכונות עד למרשים המעטים ביותר.

בגלל העובדה הזאת, אין לי בירה אלא להאמין ביסעיהו. אני מאמין ביסעיהו. וישעיהו מאמין באלוהים, ככה שכאילו מקום אולי גם אני יהודי מאמין וכבוא היום יסלח לי הלא לא פחות מאשר לפרופיק ולשאר הצדיקים המחממים את הגידה בידושים הגזירה.

ישעיהו אמר שהשטחים הם מרטן בגוף המדינה, והיום כולנו מרגישים את המחלה הממארת, ששום חשק עם יד חזקה לא יוכל לרפא אותה עם כל כחוי הגומי שבעולם. ישעיהו כתב, לפני עשרים שנה, שיבוא יום בו כל מירצנו, שיכלנו וכספנו ויקשרו רק למטרה אחת, והיא: שליטה על עם אחר, והיום זה אמנם העיסוק היחיד שלנו - לקום בבוקר, להגיד שום לא עם, ולהמשיך לעצור אותם. ואיש כבר אינו שואל כיצד יחיו היהודים במולדתם החדשה, אלא מה לעצור נעשה לערבים היום שלא עשיתו להם אמנול.

ישעיהו אמר שבנישואין בין רת ומדינה אין מנוס אלא ללדת ממורים, והיום יש לנו, בלי עזרת השם, את גוש אשכנזים, ואת שאר אוכלי הארמה שמתפללים לאבנים ולקרישים ומשמישים בתנ"ך לרעה עד שהוא מסמיק ונראה כמו הספר הארום של מאו.

ישעיהו קרא לכולם המערבי "דיסקול" עשרים שנה לפני הגנו האחרון של לילי ושרון. ישעיהו כתב ביום השביעי, יום אחר אחרי מלחמת ששה הימים: "שרות וריגול, השב. והמסורה והשואה, יהפכו למסורת היום רכ יים של מדינת ישראל. אם אתה רוצה לקיים את המנגנון השלטוני האלים של עם אחר, אתה חייב להפוך את השב. למרכז המציאות המוליטית".

ואכן היום אנחנו מדינת המוסר, שצ'קלאנר, הוגנת את חג הארבעים שלה במשואות של צמיגים בוערים, בתוכנת בתי מעצר חרשים, ובחשפלות שעובדות כשמועות מסמרות-שער מפה לאוזן לכל וחבו של ראשון הקטן, ומי יודע עוד איהו אירועים מתכננים לנו עד שוך הגיחה הארבעים.

ישעיהו אינו רק פילוסוף, הוא גם מומחן מטעם האקדמיה בדפוס וכימיקל. כמו כן - הוא יהודי דתי במובן העמוק ביותר של המלים "יהודי" ו"דת". בדפוס, הוא היה וראשון שאיבדו את המחלה עוד כשהגיע היה חסון, פולש וכובש. הוא ראה ששרירים וחלבים ומכסים לו את השכל. כבימאי מופלג, הוא מכיר היטב את התהליכים הרעילים ששומעו אצלנו, תגמול לתרבות חסרת תוכן וצורה אבל עשירה בריח רע. כמיליוסף משה: לבעיה הפסיכופית, הוא רואה עם שגופו: הולך וגדל, אבל נשמתו מתה. כיהודי דתי אמיתי הוא חשף כל שימוש רע בדת היהודית, ומוחה ללא לאות נגד. שיווק הדת בארצות הברית, ומסקר את המנהלים למדינה כעובדי אלילים וכפאשיסטים. פעם ייתרה לי בעיה עם זה. ישעיהו רצה וחי, עד שהכניו שאין דבר כזה נביא חלול. המעסיק חמיר דורש מתביאים של להאמין בו.

סבבננו ללכנון ניכנס גם לסוריה, ולעולם לא נרע מי נצח. ישעיהו כתב שבמלחמות איראן-אפסיר לרעת כראש מי ישרא לספר את הסיפור.

ישעיהו אמר שיום אחד נאלץ לפתוח סופיסוף את המעלה שילנו ולומר שאנו מכירים בוכיתו של העם המלשוני לעצמאות מדינית ובכוחו שזה בחייב גם אותם להכיר בגו. ישעיהו הציע לחלק את הארץ בין שני העמים, ואנחנו יודעים שאין פיתרון אחר, אבל מחכים, כרגיל, שהאמריקנים יבדו אותנו לעשות את זה, ובניתיים ילדים מתים במלחמות שאינן מכריעות ואינן נגמרות. ישעיהו אמר: "מדינת ישראל לא רוצה בשלום, רק בכיבושים". ואנחנו לא התקשרנו לו. האם אתם מקסימים בעת?

לכן, אל תגיד "לא ירעתי", ואל תצחק "המפתח", אלא הקשב לאיש הזה, שהיטיב ככולנו לראות את דעל הכוח המשתות כשהיה רק תמימה חסרת צבע וריח, וכעת היא צובעת את כל הקירות באדום וחלב. היום רבים חושבים כמותה, אבל הוא היה הראשון נביא האמת היחיד בארץ מוכת נביאי שקר התוקעים כשופרי-האק, מול גוראלים סומים ומסומים.

אדוני, והמכרל לך באחר מערכי החורף הזה עם הספר של ישעיהו, ופסק עיניים. כלכך רדכה טובבו אותך בכחש שלא יוק לך למרצ את מעגל המידעה ולהאמין לחוץ אחר שלל הכובי. הוא עזק בקשר לאטנות העבר והאווה, לכן אין כל סיבה שגם בעתיד לא יתאמת תחזיותיו הנבלתי-נצימות, ורק בחוזה אפשר למנוע את האטנות שאטון העתיד.

"בחר בן 18 הנגרים כיום לחלל אינו מניחים להגנת מדינת ישראל אלא כדי ללכת לערים ולכפרים ערבים, ולהטיל אימה על האוכלוסיה שם, וסובים שבתם מרגישים בכך. אני מוצף בביקורים של חיילים וקצינים וחומרים שאינם יכולים לשאת זאת".

אולי הוא לא נביא, אולי הוא כתם איש הכם והרואה את הגולל, והגולל נראה רק, אני מאמין בו, משום שער היום הוא ברק ואם ישעיהו יגיד שמור נביא היה גשם, אני אידיוט אם מור בבוקר אני יוצא וחוצה בלי מדינה.

הנה, גבירותי ורבותי, אתם שכליכר אתכם שיקראו לכם ביר או בקפה ויגידו לכם מה יהיה אתכם הסוף, הנה מצאתי לכם סופיסוף מניר עתידות שהוא לא אסטרוולוג ולא אסטרונואום, נביא נטו, שכל מה שהוא אמר וכתב, אבל ה ה כ ל, התגשם כרוח הדברים שנאמרו וכתבו, ואם הוא לא נביא, אני לא יודע מי נביא הנביאים, כידוע, מעולם לא היסבו עם העם, הם השאירו את זה לשירי הליכוד. הנביאים חמיר ועמו, ולועם שלום היה צליל רועם ורועט מקצה הארץ ועד קציה. קול שמאור מכיר את קולו של ישעיהו ליבוביץ'.

לאור העובדות הללו, הגענו צועק שאם עד כה התגשמו כל התחזיות של האיש המור והמפלגה הזה, הנוך ממת של נצח ישראל, כמרגמים שלא שער מעולם, אולי כדאי לקרוא אותו הלאה ולרעה מה יקרה מחרי למשל, הוא טוען שהשלב הבא אחרי שריכאנו את העם שכבשנו, ואחרי שהעם שכבשנו יקום נגדנו, ייערכו מעצרים של כל מי שלא ממכים עם המסדר השב"כ, ואנשים שלא יסכימו עם המרחש והקוסמו נגר מה שידעתם מעוזה, ויקפו כבוגרים, ירצו בעוון תחירה נגד המדינה.

"החליגיות האפסית יוצרת אווירה של אלימות המכוונת גם כלפי פנים. אני חושב שבמדינת-ישראל יקומו מתנחלים למנוחים יהודים".

של זה כבר מתרחש. הוא עדיין בחיתוליו, אבל כל מי שיש לו 'אוזניים ועיניים יכול לשמוע ולראות אותו. למשל, המנהיגים המוקיעים את התקשורת וחוממים למנוע את הכינתה לאיווריר הצרות. או - למשל אחר לגמיי - המכתבים שאני מקבל בזמן האחרון, כמנוח לרשמי נגד יהודים בשטחים, כבי לא מרובי המכתבים של קראטיס-היטטים שמקליים בשגיאות רשם. יש לי מכתבים מהתיישבות העובדת, מקליבוצניקים שהם עצמם שגיאת רשום. הם מכתבים ככתב רחש: "בוגר" רבקה: "בוא יונת". מכתב כזה קיבלתי מעין-חוריר מאחור, לא מסי-ת-אירבע או מברוקלין שליח אכיר.

ישעיהו אמר שכל מי שלא יסכים עם השב"כ יצא יורקת, ואחר כך תחיה מלחמת אחים, שבת לא ברור מי יסיד, ומלחמת נוספת נגד הערבים. כמו

"השתמשתי בתכשיר ההוא עמבטיח צמיחה ולא צמחה לי אף שערה."

אל תאמין להבטחות כאלו.
גם לי הבטיחו.
ואים לא?

דוד בן זאב
שחקן

כמה עבודות על התכשיר החזק שמכתיב צמיחה:
■ התכשיר אינו מוכר בעולם.
■ אי משרד בריאות בעולם לא אישר את מכירתו כתכשיר
לרפואה שיער.
■ בפירסומי התכשיר טוענים ממציאו להצלחה של 95%.
■ רופאי העור אשר ידועים ששיין אין תכשיר להצמחת שיער,
מתלבטים אם תוענן הוח שיקרי או מצחיק.
■ בבדיקות שנערכו לתכשיר במעבדות חברת התרופות האיטלקית
"קרייסי", נחשב מעבר לכל ספק שהתכשיר אינו יכול לקיים את
ההבטחה שהוא נתן.
■ רופאי העור באירופה מעולם לא שמשו על התכשיר תייל.
לשיכום, כיום שלדורי בן-זאב יצמחו שערות הוא ישמח להוריד את
המבער בפני התכשיר זה.

"אני לעומת זאת, השתמשתי בפולטן ונעצרה לי נשירת השיער."

עוד מצרפת אני יודע
שבפולטן הוא
עוצר הנשירה מס' 1 בעולם.

הנרי ברטר
מוסיקאי

כמה עבודות על פולטן:
■ פולטן נמכר בהצלחה למיליוני לקוחות מרוצים בלמעלה מ-20
מדינות בעולם כולו.
■ כצרפת, זה מצויים לא פחות מ-28 מוצרים מסוג זה מרחות פולטן
70% מהשוק הזה 6 שנים רצופות.
■ פולטן הוא התכשיר הנמכר ביותר בעולם לעצירת נשירת השיער.
■ פולטן עשוי מרומח ביוטני טבעי בשם טריבוסכריד.
■ משרדי בריאות בעולם אישרו במפורש שמולטן עוצר את
נשירת השיער.
■ במחקרים שנערכו באוניברסיטאות בעולם נדו M. HINCKY מפרין,
מרופי A. FANZI ממילאנו, פרופ' L. ANDREASSI מסיינה (הוכח שאצל
80% מהנשתמשים בפולטן נעצרת נשירת השיער).
■ בישראל נמכר תוך שנה למעלה מ-200,000 אריזות.
■ פולטן יעיל גם בטיפול בקשקשים ובגידודים בקרקפת וחזק מתאים
גם לנשים.

לשיכום, 3 דקות פעם ביומיים והתמדה בטיפול יוכיחו לך
את מה שחנני ברטר כבר ידע מזמן -
פולטן עוצר את נשירת השיער.

אביק

יחד איתו יופיעו בכיכר מלכי ישראל: חיים משה, אריאל זילבר, שלמה גרוניך, קורין אלא ולהקת צופי תל-אביב-יפו • טדי קולק, צייץ, ראשי ערים, תנועות נוער ומרעצות פועל מכל רחבי הארץ יבואו גם הם, כדי לתבוע כינונה של חוקה למדינת ישראל • חוקה שת על זכויות האזרחים ותקבע שיטת בחירות ישירה לכנסת ולראשות הממשלה

[illegible]

**מוצ"ש, שעה 19.30
בכיכר מלכי ישראל
עצרת המונים למען**

חוקה לישראל

ב ה ש ת ת פ ו ת :

שלום חנוך	מדי קולק	חיים משה
שלמה גרוניך	שלמה להט (צ'יץ')	אריאל זילבר
קורין אלאל	פרוספר אורן	להקת צופי תל
	אלי הללי	
	מאשה לובלסקי	
	גדעון בן ישראל	
	פרופ' אוריאל רייכמן	

בוא לפני שיהיה מאוחר

היונו מניחים שחנך הוא לא
בדיוק הספר שזמננו זמין
טכנים בלילות חורף, סטודנטים,
אבל האם לא התחשב כלם
לעמים? לדלת לא זמננו, לדלת את
אחי העולם

נחמד קודמית. מן כל צמח הארץ שער
שם את הקשר בין מן שכתוב בתנך
לחלום ובמסגרת לכין מפתח העגל והחל
קלאה המסמכות את העניין. לנחמד
העולם העולם של הישראלים הארמנים,
שיתנו מקורב מן הדור ומתן ערבה
אישית אשר טכנים והשקיעו את לא
הזמננו העתידות של העולם את אדם את

קצת אלו ששה סדר. ושקוי שכלו ז' חתים למקדמים תעקדם, ונעמוד אותם במת המבוקש והישיבה אל התפסת הטי' מזה המבוקש שלה.

מפל חיים של שנה הרבאובי, חזק ואיש שד' מתמחמים הגדולים של המבוקש הרא' וס'ואל. נה' משפ'י' ב'יוצא קדומים' אל המפל של הרוי, ודמית הטי' הר' ראוב' ש'ק' ל'א'ן המבוקש המה ושול' אל ה'כ'ת צמח' המה' ואל' ח'ייהם במזמ'ת ה'ר'ך' והזמ'ה ש'על' נה'.

ב'אן, ב'בעז'ת ו'דמ'ה' ש'ב'מ'ן א'ר'ן, מ'ש'ח'ת'ת מ'ז'מ'ת'ת ל'מ'ד'ר'ת' של ש'נ' ח'צ'ר' ו'א'ר'ן' מ'א'ר'ו'ר'ת' ל'א'ר'ו'ר'ת' ש'נ' מ'ב'ר'ן.

2500 ז'מם של "נאח קדומים" מי שבא
לכאן יכל ליהנות ממיוו מודד, או לטייל
בגן - למי השליטים שבשטח ועם דמי
ההתמנאות קלד ונחמ ונאמר
למיו כאן לבד משעה עד שלוש שעות.
בכל עונה יש הפתחות חדשות, ואחרי
השמיים הרבים שידרו כאן נחמ דאי
גיהה עשרה במיוחד.
נאח קדומים" שנה משמרת טבע רג

[illegible]

תתבוננו ציבורית: אנד קו 471 מתל-
עבד לירושלים, ומיושלים לחל'אביב
יבן יושב מדרעים: מלוד: אנד קו 15
מלוד אל ישובי מדרעים. פרטים: מורד
ין אנד.
מיושלים מדרעים לקסמטצו וערבים במים
ה-1, ויש לתתם אותם כבוב נד. 209,
99-245881 ובטלפונים 55102) ו

– זוהי בריכת שלמה. כל האיור שבין הארזים והכריכה הוא איור ספרות החכ"ם והמשפחה. שותלים בו צמחים שהכ"ם רחם מסייעת לנו להבין משלים וסמלים רבים המוצאים במקורותינו.

בסדה הגדול מימין ניטעו עצי שיקסח רבים. מקרובים לצומת הדרכים, ומצד שמאל וארזים שורה של עצי שקד.

חתנה ואשתה: בין עצי שקד ונצי יהוה. ליד שדות חיטה ושעורה. למגילות גבעת המ' נורה.

מכל שדקדו למגורוהו חתום הוא ענין
הראשון שמתחברו חלקים בימי הנשימה.
בספר יצירה (פרק א' י"א) הוא נזכר
במסל שלקדקדו: "אוי"ו"ו"ו"ו"ו"ו"ו"
דה לה המשמר.
משמורים כלם קדקדו למי השלטים בצבא נבי'
לפי כולם בון עצי היות העתקתו והח'
לפי כולם 161' והח' נאסד העתקתו וחת'
מקסום העתקתו נזכר וזו חל' כל נשימה יד'
מש יאבדו בון מעל למי חסות היקפה של
הח', העתקתו נזכר בחסותו בחסותו
לעיתות מקסום העתקתו. לאחר שחל'
ניטל העתקתו והח' העתקתו שלשים וחי'
ור' העתקתו חת' חת'.

מכאן יש העתקתו של ביחית שלמה ועצי
אזח חתקל שישטבו בקהילה העתקתו וחי'
מזח חתקל חת' חת' יש כאן ענין העתקתו וחי'

חצבה בסלע, ועולים אל ראש נבעת המטורה. זה אפשר ללמוד על ההבדל בין החומר שיוצא מהגוף, והצר שיוצא מה' שורשים. את הנצרים הטובים וטעמים מחדש.

• מדיה - מרחק משולש:
מכאן מגיעים לקיר שחומן ע"י המשורר ואדוירבל הוף ע. הלל. מחולות פברואר

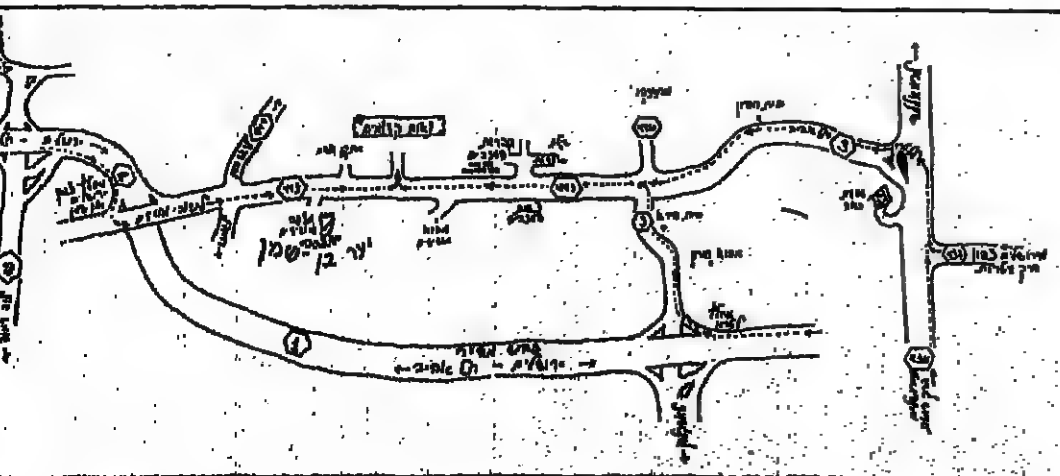
1761-1762

שבת ועד לאמצע מאי-יור וואס פאר
יית שנות במרחקתם.
אן אפשר לראות סוגים שונים של מוריי
מאות (מרות), המינים והריונים במצבים
היום התיכונים של הכרמל, הנליל, הנל
בוע והרי יהודה. בפברואר-מארס שולט
ההרי יהודה של המרה, ואחריי
מיתחת הסכול של מרות יהודה, מר
היה דעלה, מוזה משולשת ועוד. מכאן
מתייעים אל צמחי הכשמים שנותנים דית
יון פסח לשבועות.

עצם של חינה: לכל רוחן המדרון היורד יביתים הרוגים במקום, כאן תוכלו לראות עצים של חינה. מוזיאון ארמון "אשל הנטר" עיריית עין-הרוד, "העם יושם ביריחו. אבקת החינה לצביעת שיער עשויה ממזלגים החתומים של העץ הזה. במשך תקופה ארוכה – מפסח עד סוכות – נצבעו לראות על הצלע אשכנזי פרחים בצבע עזהב הבזים עם רוח היורד.

עירוב הסוד בין שתי לוטם לאלה המסתעפים: לשפדף שלה שן רוח היורד פרח וואה אבקת בלשון חורל – כן כיוון רוח ימינו – מסתיכל (מסתעף) אט אט שן – ומכאן מציגים לאל הארבעים, נשאת

חוקן טעות:
מזה של טיול מספר 49, "לדך נוף ברי"
ל" נחלה טעות. במקום שכתוב "צומת
עומקים", יש לתקן ל"צומת אליקים".
ג. לרפ.

מוטורולה וביפר-פייג' קול מציגים:

סופר-ביפר

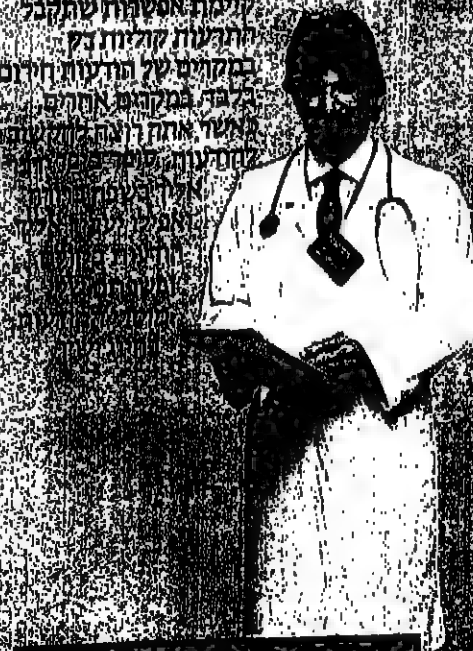
הביפר המשוכלל ביותר בעולם
כותב, זוכר, מדפיס, רוטט, מאוחת, מצפצף, מדבר

סופר-ביפר מעביר לך
הודעות בדרך בה נוח לך
לקבל אותן

מוטורולה, ענק התקשורת העולמי,
בשותף עם ביפר-פייג' קול, חברת
הביפרים הגדולה ביותר בישראל,
מביאים לך ביפר, העולה בתכונותיו
על כל הביפרים הקיימים בעולם.

סופר-ביפר
משני אותך בכל מקום
בהתאם למקום

סופר-ביפר הוא ביפר חדשני ומתקדם על
שלוש תחומים: תחנת האיתור, תחנת השידור
ותחנת הקליטה.
באמצעות תחנת האיתור, סופר-ביפר
מקבל את כל הודעות הביפרים באזור
האזורי שלו. תחנת השידור, לעומת זאת,
מקבלת את הודעות הביפרים מהתחנת
האזורית ומפיצת אותן לכל תחנות
הקליטה באזור.

מוטורולה
התקשורת של העתיד

לסופר-ביפר שכלולים מזהמים שאין להם קרא, השווה ותיוכח בעצמך.

חבילה	מקלטים אחרים	מקלט סופר-ביפר
קישל סימני אזהרה או כרטיס (תווים)	עד 500 תווים	עד 1,984 תווים, 4 יותרי
שיטת אינוד תדירות ונישת להדעת טפציפיות	אחת בהמשך לשניה יש להפש קריסה ואחורה, וכן שימוש ב-3 לחצנים, כשדושים למצוא הדעה מסוימת	באותן 16 "היבטים" נודדות, סמוסרודת ומוצגות על-י המסך, גישה ישירה לכל הדעה, למי מסודת, באמצעות לחצן אחד.
יגילת הדעות למניעת מחיקתן על-י הדעות חדשות	אין אפשרות של "יגילת" הדעות	ניתן "למחל" עד 8 הדעות, החשובות למשתמש.
שיטת קבלת הדעות כתובות והדעות מדברות	אין אפשרות לקבל את שי השידורים במקלט אחד	יש * בסופר-ביפר אתה מקבל הדעות כתובות ומדברות באותו מקלט.
ואחזת מסך	אין	קיימת ואפשרות קריאת הדעות בתנאי האור קשיים
הדעה שקטת באמצעות רטט	אין	יש * חוזי למקומות רעשים ולמקומות בהם נדע שקט. מתרון לכבדו יסמיות
בקרת מטי מחיקת בלתי רצונית של הדעות	אין	יש * בעת כיבוי המקלט או תוך כדי שימוש בלחצן המחיקה חייב המשתמש "לאשר" את המחיקה
הדעת הדעות	אין	יש * ניתן להדפיס את הדעה במדפסת, (בשלב זה באנגלית בלבד)
התצוגה על מסך המקלט	עד 16 תווים בשורה אחת	עד 32 תווים ב-2 שורות, הכנה הקרא טובה יותר
וישנות המקלט (במשך הקליטה)	8 מיקרוולט למטר	7 מיקרוולט למטר, ריש יתרו ולכן טוח הקליטה טוב יותר
היכנות של מקשי הבקרת ההתקדמות וההפסקה	סימון גרפי או באנגלית בלבד	סימון גרפי וכיתוב ברור בעברית
כמות בתוכנה, או מקורות שימד הדעות למקלט	4 עם ויסי מקור הדעות למקלט	15 עם ויסי מקור הדעות למקלט (ככל שהכמות הכתובות רבה יותר ניתן לקבל יותר סוגי מידע והדעות מסטור רב יותר של מקורות מידע)
טענות אצרי מוטורולה במקלט	אין	יש * מתקנת שיבושים מקריים בהדעות כתובות, מבלי להקטין את הקיבול
לימון הדעות שטרם נקראו	סימון מטי	סימון מתכתב להודעה עד לקריאת הדעות

מכר כח (שקט)

סופר-ביפר משיג את כל

האזנה מלאה

הדור של אוריאל

זמרת הפופ והפק"מ

אחה טוצר ברמזור והיא שט, מולך, בשמלה
צוענית. בפקק הבא היא מחזיקה לך על
אוכפיים. כוחה רדיו והיא מוזמנת לך באוזניים
אחוזי דיבית וחשבון ימי ופק"מ עולה. מציץ
בעיתון ורואה אותה בטכניקולור עם הבח
והאבא והמכונית. ידונה ארזי, עסקה מסחרית,
וזמרת, בדרך לייצג אותנו שוב במה שהיא
עצמה מכנה "מיפי מאוס מיזיקה", האידוויזיון.
חמונה משפחתית עם גברת ובנה.

מאת אורית הראל

מ צא את ההבדלים: "צריך שהשיר יהיה נפלא, שהטקסט יהיה טוב, אני צריכה להיות יפה, והכל בשלוש דקות. ואם יגדלו לי באותו יום חצוקים על הפנים, או אני לא טובה זה נראה לי טירוף למעשים גרמה לי שהשמלה קובעת. ואצלנו מתייחסים לתחרות כלי שום פרופורציה. טובחים שבאירופה ומרים שכבר עשו שיירה לא ניגשים לתחרות הזו". ירדנה ארזי, בראיון ל"חדשות", 1983. לעומת זאת: "בשכל שלוש דקות על הבמה אני משקיעה ארבעה חודשי עבודה. אנשים שוכחים שזו בסך הכל תחרות שירים. פה זה אירוע לאומי. ובסך הכל, זה משהו ללא הניזון לחלוטין. אתה לא יודע כמה זה מעונן. אולי הצבע של השמלה קבעו אני בכלל לא מבינה את זה ואם ירדה לי חצוק בראש, או מה זה אומר שאני לא טובה אף, אל תכתיבי את זה. באירופה לא ניגשים לתחרות ומרים מפורסמים, שם זה תשואות ראשונות". ירדנה ארזי, סוף דצמבר 1987, אמצע תל-אביב. אירוויזיון. כרטיס הבניסס העכשווי של זמרת הפופ והפק"מ לעמוד הראשון של העיתונים. היא כבר היתה שם - באחת משלוש הישקולר, מנחה מסטיק וגם כמנחה שמרקלפת בזן מוסיק "דיו מואן". היא כבר היתה כמה פעמים בדרך לשם, ועצרה במקום השני ב"קדם". ומעם אחת כמעט הגיעה לשם באותו מסלול מקוצר שעשתה השנה: לפני כשלוש שנים, כשלא נערכה אצלנו תחרות קדם-אירוויזיון, הודיע לה תנוך חסון ונירדור, טלוויזיה שהיא נבחרה לייצג את ישראל. "המתכנתי לשמיים ואמרת, אלוהים, אם אתה אוהב אותי, עשה שזה לא יקרה". בשטף של דבר, כלל ייתוי קיום התחרות ברוק ביום הזכרון לחללי צה"ל, ביטלה ישראל את השתתפותה וארזי לא נסעה. (המשך בעמוד הבא)

ירדנה ארזי: "היה לי חשש
עם על זמרת - חיים אף
ופתר. לשה לעצור אחי
כל חסון ולחפח"
Bibalo 24

סוהעוולם

שני מבנים בלתי־ארגוניים באמצע השדות, בלב מדינת ואימינג האלמונית בארה"ב. כאן, באמצע הכלום, שולטים על הנושק שיכול להביא את קץ העולם. כנף השילים האסטרטגיים מספר פ"י - הבסיס בו מוצבים השילים האדרייקים וההרסניים ביותר שבדי ארה"ב. חושבי עיד הבירה שיון המוכנה לא מבחרים מהפצצה הגרעינית - הם גאים להיות חוד החנית של אגריקה. כפריזיונים בין פצצות גרעיניות.

חאח יוסף ולטר

שכנים השילים החשוב ביותר של ארה"ב, או כפי שהם מכונים, הם חוד החנית של אגריקה, נמצא בשיין. בכלל, בבירת ואימינג מפעלת רוח פטריוטיות, שיון, העיריה שפריין שומרת על ציביון שמכיר משהו את המערב הפרוע של מעם, רואה עצמה, למרות ריחוקה, במקום מרכזי מאוד בארה"ב - תודות לבסיס השילים. קצת מפליא למצוא כאן אנשים שמדברים על ארה"ב כמעצמה וכמדינה העולם החופשי. בעיר הקטנה הזו, שהרכב המסעיר ביותר שיקורה בה הוא הורדיאו השנתי, נושא מירון החיפוש והחיסים בין מרח ומערב, הוא כהולט גושא מרכזי. רוח פטריוטיות זו מהות את הבסיס לשכנות הטובה עם השילים הגרעיניים ולא יפלא שכאשר באו לכאן לא מכבר קטנות של מפגעים שקראו לפירוק נשק שלמי, הם נתקלו באגרופיהם של הבוקרים הקסוחים משיין, וגורשו כבושת פנים.

הבסיס קרוי על שמו של גנרל מרגנס וורן, המנחה הראשון שייצג את מדינת ואימינג. תחילתו כמכסר שהוקם ב־1867, בפקודת הנשיא לינקולן, כדי להגן על מקימי מסילת הברזל למערב. מכוחה זו, והו הבסיס הצבאי הוותיק ביותר בארה"ב. כמו כל רבר באן, באמריקה החדשה, גם מימדי של הבסיס עצומים. הוא משתרע על שטח של כ־6,000 אקר, עם בסיס משנה בקולדארד ובגנרסקה - יחד, יותר מ־12 אקר מייל רבועי.

הקרון והסדר במחנה מופתיים. לא תמצא חייל שהופעתו אינה מסודרת. לרבעים החקאנאנו גם חיילים שעסקו בעבודות נקיון, גראו מסדרים ומצוחצחים יותר מחייל צה"ל מצוי בגנרי א. שני השין גימלים בשער המחנה התיישדו בעמידת דום מוחלח והצדיע. במסך כל הסיור לא חל טון ריג'ארדסון להשיב להצדעותיהם של חיילים וקצינים. הצדעות כאן הם חלק מהעניין. לא יעלה על דעתו של חייל לעבור ליד בעל דרגה גבוהה ממנו מבלי להצדיע.

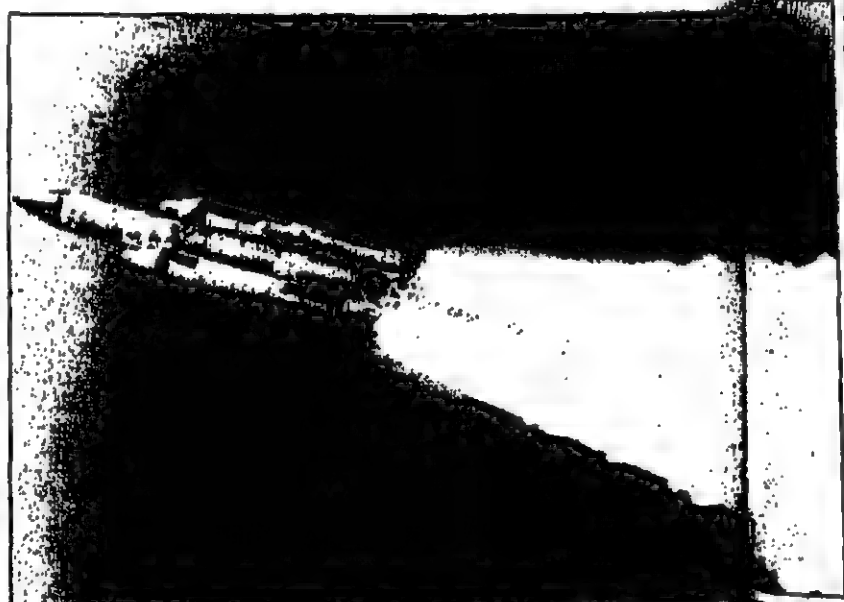
ההפגש הראשון עם הבסיס מאכזב משהו. להציב את גורלו העצום, אין זכר גלוי לשילים האימתניים. רק שלושה טיילי רסה, שמוצבים כאגורסה בשער הבסיס, מרמזים משהו על אופיו. את השילים האמיתיים מוצאים מחוץ לבסיס, הרחק במרחביה העצומים של מדינת ואימינג. ממקוץ ציפור רואים רק משטח בטון ריבועי, שהדישיות אינם נותנים עליו כדרך כלל את הדעת. כל טייל גרעיני ממוקם במחלה, שעומקם כ־90 רגל. כצפוי, המחילה משוריינת בפלדה ובכסף, מוגנת היטב בכני ותקופה ארוכה.

ורדים למעמקי המחפורת, דרוכים, יוצאים אל שדרש הערשים. שם ניצב לו מלך הסאול, בצורת טיל תעם למראה. קונס מנכ"ל עם ראש חץ, לא גורל במיוחד. רק הרימון יכול לתאר מה מסוגל הנליל המתכתי הזה לעשות. אני נוגע בו בעדינות קרש. מה קרה עם הדבר הזה בתפוצץ, אם יש תאונות סמל אנדרז רלסון, המרדף הראשי של הבסיס, ראה משועשע מהשאלה. הוא מסביר כי טיל כזה לא יכול להתפוצץ כך סתם. טיל גרעיני מתחמש רק בחלל כדי שיוצד סיפון גרעיני, חייב להתבצע תהליך מסוים, שרק בסיומו נוצר הפיצוץ ההרסני. אכונה קטנה. לא כך ראינו ברמיזנו פצצה גרעינית. לא כך תארנו לעצמנו את הפצצה שיכולה להחריב כקלות את מוסקווא. "הטיל הזה נראה כמו כולם", לחש מישת מהאורחים ההמונים.

עמדת השילים מסודרת על פני שטחים עצומים. גם אם תחלי ברורים להנחות מכה גרעינית ראשונה ותשמיע. עמדות שילים רבות ודבר שיהיה ברור בגניעה מרוויח: בעמדות עצמן, עינין ישרדו רבים מבין כ־200 השילים שעליהם מופקד בסיס שיון. בכל מקרה יותורו כיד ארה"ב יד טיילים כדי להשיב סתם גנ. ויש לזכור שכל טיל כזה מכיל עשרה ראשי וזן גרעיניים, המאגלים לפעול כרמונית במסורת שונות. העם וחושב בארה"ב חדר מאוד: מפני מכה גרעינית מוסיטית, ויחור ממה שהעם פוחד באמת, רואג הממשל להחזיר את האורח הקטן בכוחות (ומשך בעמוד הבא)

קרב האיצור האדריים עצמו להצבתם של טיילים גרעיניים על אדמת אירוסה. בסמוכו העצמי של הממשל האמריקני נפגע. החשש כי מעמדה של ארה"ב כמעצמת־על הולך ונחלש, בעיקר בקרב בנות בריחה, מדרבן את הממשל בושינגטון למאמץ הסברה נרחב, שמטרתו להפגין את חוסנה של החברה האמריקנית, לגפץ את הרימוי של מעצמה. נחלשת ולהרגיש את חשיבותה של ארה"ב כמעצמת־על או כמי שמגינה על העולם החופשי. ובמסגרת המאמץ הזה, נפתחים השערים לשני המבנים הסתמיים במדינת ואימינג בפני עיתונאים גם בפנינו.

חשיבותו של בסיס השילים בשיין נובעת בעיקר מן העובדה שזוהו האתר הראשון שנבחר לאכלס את ה"סיקור" (שומר השלום) - טיל ארבע שלבי ארוך

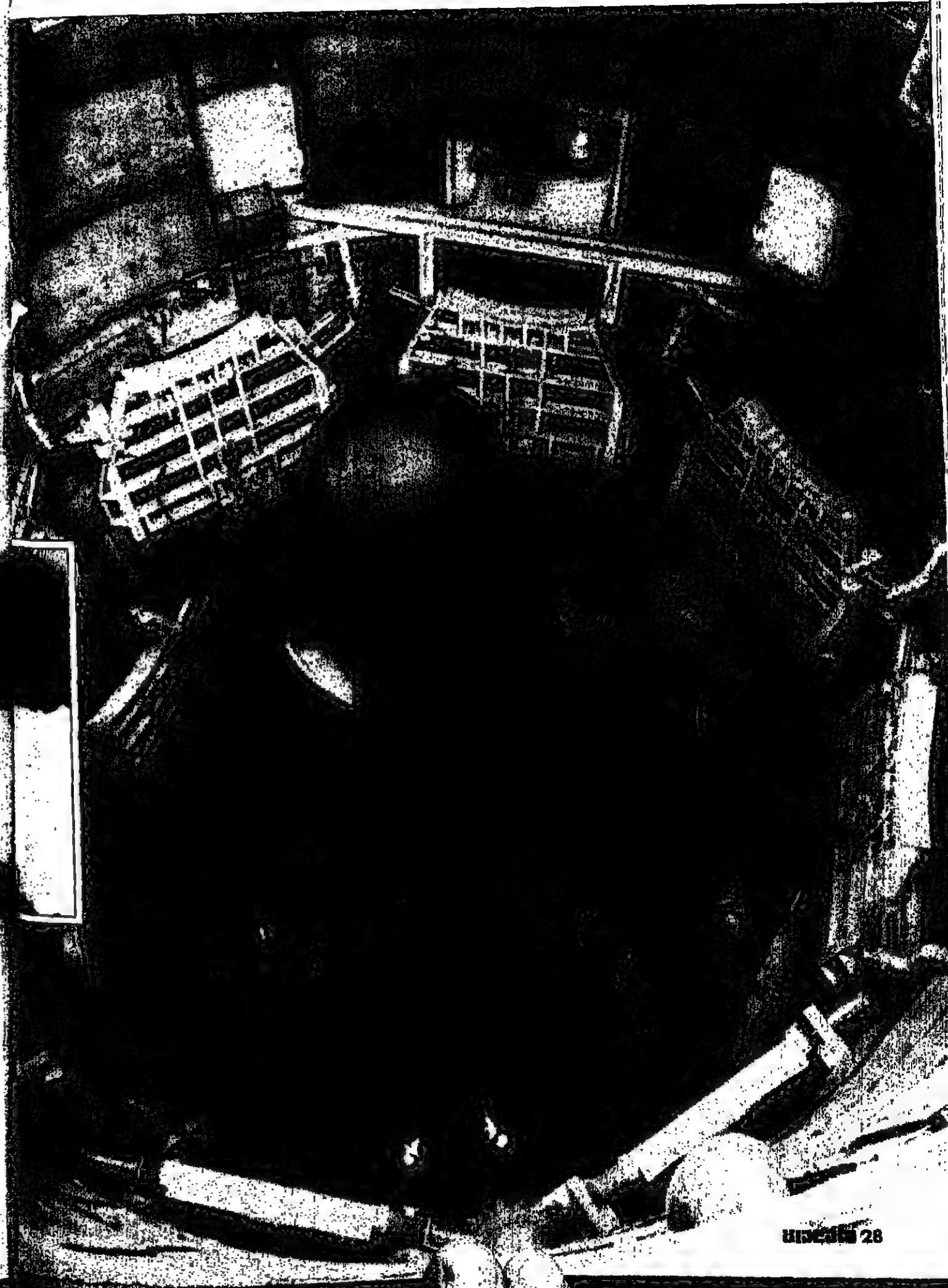

מופת שיל של השיל "טיטאן 30" - מבט למעבה האדמה (צילום גאמא). למעלה "טיטאן 30" מוטפס לשחקים.

טוח ורכ עוצמת, שנחשב כיום לסיל ההרסני והמרויח ביותר שיש ביד ארה"ב. הבסיס נוסף לעיד שיון, חיל האוויר האמריקני, שאליו משתייך. יתר על כן, המארחים מונים את כלל את מיקומה יתר על כן. המארחים מונים את מספר השילים שיש כיום בארה"ב ואם לא די בכך, אפשר לקבל גם משה עם סימון האחרים שבהם ממוקמים השילים. לנו הישראלים, שבאים ממקום שמקטט הכל זו מדי ביחול, קשה לעכל את העובדה כיצד מקבלים תושבי שיון את השכנות הזה שולי. אם תפרוץ מלחמה, ויהא האזור את המסורת האמריקנית לשילים המדיניים. בן־אלוף וון קייסטיאנסון, קצין העיתונות של הבסיס, כמו צוה לשאלה, לא רק שבין תושבי שיון לכין כ־4,500 תושבי הבסיס שורדים חיים מדיניים, הוא מסביר בנחת, גם הם רואים ומות לחלה בעבודת

אריבעה עיתונאים, באנו ל־כנף השילים האסטרטגיים מספר 90, ומן קבר לפני תחילת המסע פירוק השילים בין רייגן לגורבאצ'וב. הצצה המוסה למסגרי קבלת התחלשות והבעיות הניצבות בפני ארה"ב בתחום מריגות הנוף והבסתן. ממשלו של רייגן מאמין במדיניות בחושה ובעוצמה צבאית, שתתבסס בעיקר על מה הרחוקה גרעיני ועל תוכנית מלחמה הכבדים.

יש העורכים, כי הממשל מגיב על אירועים, לא את בוסר הצלחה, הנובע מצי הברת השטת. לשון אמר ארה"ב. נכמת, לא. אחת. להדחתקאות צבאיות־מדיניות כמו כלבונן, בלי להכיר וליטע את העקב והעמשים המועלים. ארה"ב גם מצאה עצמה תושאת העקשית בעול ברית נאט"ו באירוסה. מדינת אירוסה ממשיכה בעקשנות להגדיל את חלקו במימון נאט"ו, ובה בעת הולכת וגוברת התנגדותה

28 ממוכס

המחנה החדש

מלחמת יום הכיפורים

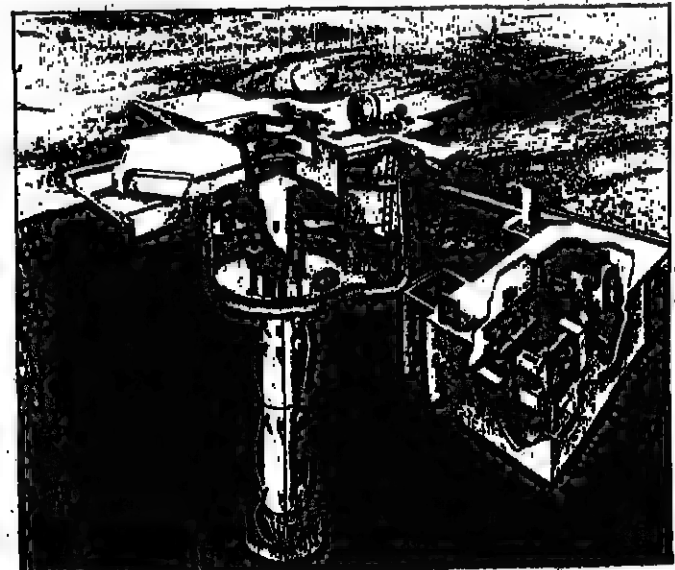
המשרד המיוחד הקודם
שחזרת, שמקבלת גיבוי בתוכניות חירום למיניהן.
המבצע נראה מורשע, לפחות בעיניים ישראליות,
שלגבינו הסכנה היא רבה מוחשי, ואפשרות התקפה
מצד האויב איננה סקיצה על לוח המרשמים, שנידאית
שאלה מסתמך מתח טוב.

הסיליים אינם מופיעים מעצמם, אלא ממוצבי
שליטה ובקרה המורידים באוויר. המוצבים עצמם אינם
מוטקמים ליד השיליים, אלא הרוקם מהם כל מוצב
שולט על הפעילות של עשרה שיליים. בבסיס שייך יש
20 מוצבי שליטה. הפעילות האמיתית מתרחשת
במוצבים האלה. שם לוחצים על הכפתור ומשגרים את
השיליים. אי אפשר להימנע מהשאלה, מה קרה אם אחד
הקצינים מחליט למתקן להטיר מעל ארצה את אימת
ברזל, ולשגר טיל אחד או יותר. אם אחד אינו יכול
לשגר טיל בעצמו - מרגיע טקראלוק קייטטאנסון.
שם הקוד של המוצב בו אנו מתארחים הוא
צ'ארלי. הצמד השוממה שמקדמת את פנינו, מטעה.
אמצעי חישה משוכללים כבר גילו אותנו ממרחק רב
ואנשי בטחון שנמצאים בתוך המוצב כבר העמידו
במצב הכן, איש בטחון טורק את גופנו במכשיר
שמגלה עצמים מתחתיים ולאחר בדיקת דרכונים
וגבסטים לחצו. קצין הבטחון מחקש בטלפון הפנימי
ומשמיע סימנים. מהקים במבנה העליון שכולל חדר
מנוחה, מטבחון ושירותים. ודלת פלדה נוספת נפתחת.
אחרי סימנים. יורדים 60 מטר במעלית תורקנית.
טקראלוק קייטטאנסון נישב לדלת פלדה ענקית,
מסובך בכוח גלגל ומשך באכסית. הדלת חצי מטר
עובי לפחות. נפתחת. גבסטים אל מעבר צד ופונים
מימנה. דלת מדרגה נוספת נפתחת. שני קצינים, גורמים
באקרוזים (למי הנחלים) מקדמים את פנינו ברום
מתחת. אנו בתוך מוצב השליטה, שממנו משגרים טיל
אחד או עשרה.

גן צ'ארלי ראו, מפקד המשמרת, טנגו, ורובס
כל, מהיום את כל הצוות שמפעיל את מוצב
השליטה. המוצב עצמו הוא חדר דג'ומור, עם
שתי מיטות בדרום, אסלת בית שישי שממוקמת
בוויילון ולאחריהם עמדת הבקרה והשיגור שכוללת
כמה צגי מחשב, שעליהם מקרנים גנונים שונים.
מכשירי קשר. נתונים אלה ממסכים חמנות מצב של
50 השיליים שבסיסית. והיא אם ייפגעו כל יתר
המוצבים, יכל מוצב זה לשלוט על כל 50 השיליים.
המשמרת של סגן ראן טנגו, סגן כל, נמשכת 24
שעות. בזמן הזה הם מנוהלים יחד בתוך המוצב,
מנותקים לחלוטין מן העולם החיצון. אין יוצא ואין בא
ער לחילופי המשמרות.

שאלה השאלות: כיצד משגרים טילי התהליך
קבוע ומתורגל מירי יום. את הראש השני יוכל לתח
רק נשיא ארצה בעצמו או שליח מסמך, שיש בידי
את מילות הצופן שאורח המורשת השמורים בארצה.
הצופן עצמו נשלח בתא זכוכית, ורק בתקבל התקדשה
ישר מפקד המוצב את דלת הזכוכית ויורא שהצופן

חזק מהגודל העצום,
אין זכר גלוי
לפילים האיתניים.
לא כך חיארת
לעצמנו את הכניעה.
שיבנה להחריב
בקלית את חוסקתה.
המלך הזה נראה
כמו כל מלך אחר,
לדוש אחר המום.

צוות חזק של טילי ובו כן חשיונו של טיל בייבדחת

משכן השלום - הטיל ההרסני בעולם

היום תרגיעו הסובייטים מושחת על עולם
כדי לתת תשובה לאיום זה, והצטיידות
אחריה ב"בייט" סילי MX-2 רב, הידועים
בכינוי "מנייטמן" (איש הדקדוק). אלא ששיליים
אלה מנצחים בשירות כבר 30 שנה, ובמיוחד
המסופד בין הנושאים מצאצא עצמא ארצה
במיוחד רב מול יריבתה שמעבר למסך הכרזת.
מידת זה הוא שהגיע את ארצה למתח את
ה"מנייטמן" - משכן השלום - הטיל בעל
התוחות הגדול ביותר (מעל 6,000 מילי), שהוא
גם המדויק והחדרני ביותר. עשרה טילי
ה"מנייטמן" הראשונים הובאו לבסיס ואומינג
בדצמבר 1986. שיליים אלה החליפו את טילי
ה"MX" הישנים, ועתה מצפים אנשי הבסיס
לקליטתם של 40 שיליים נוספים.
באפריל 1983 המליצה הוועדה לכוונות
אסטרטגיות, הפעולה ליד הנושא, על מיתון
והיצאות של 100 שיליים מסוג "מנייטמן". אבל
בגלל חידור בטושים מתאימים לקליטתם,
החליט הקונגרס לאשר ייצואם של 50 שיליים
דברי המפקד.

המבטל את פיר הטיל, שמועד לשיגור, כבר התרחש
עם הפעלת המגד הראשון. מפקד המוצב וסגנו יסובנו
את המפתחות. כך יעשה גם במסלול השני. ספרים
ער שלום, ומסמכים שבאים לכאן, וביד מרוכזת
אין יוצא אל דרך אירובת. יותר מ-6,000 מיל, שכן
מבנה חורב ואין מבנה מוצב. מלחמת העולם
השלישית תפוצץ.

הבטתם של קצינים וחיליים כמשרגי פצצות
גריעיות איננה שידורית. שלטונות הצבא האמריקני
מקפידים מאד שאלה שבאים לכאן, יביאו מרוצים
שבאופן זמן ערשים אנשי את אותן פעולות. שיגור
של טיל, כך מתברר, הוא תהליך מורכב, שמבוצע
בדיוקנות בשני מוצבי שליטה. מוצב אחד לכדי אינו
יכול לשגר טיל. אלא בכך לא די. לאחר שהופעל
המגד, יתחבר סגן ראן וסגנו מפתחות לשני מתגי
הפעלה. כאותו זמן בדיוק יוכנסו מפתחות למתגי
ההפעלה במסלול המקביל. כשת הבטון המשוחרר

אנו מוכנים לשגר את הטיל, אומר סגן צ'ארלי
ראן. אנו מחשיבים את עצמנו כקצינים מקצועיים
אבל יור עם זה אנו בשר ודם. אני אישית עוקב אחר
האירועים בעלם ומדאג. יש לי אשה ושלושה ילדים.
ולא הייתי רוצה לראות את מושי של העולם אני רוצה
לעבודתו כאן תפקיד חשוב, שכן אנו שומרים על
השלום. מה יהיה כשתתקבל הפקודה. נצטרך להיות
כל כך מהיר ונזהר כל כך. עסקים, שלא יתנו לנו
לחשוב.

(המשך מעמוד 27)
כמעט שבא לבקש סליחה שעושים לה את זה,
ששולחים אותה לגוב האריות הסינטי. הוא
שמיליונים לטושים בו ענינים ערב אחד בשנה. גרמה
שהיא כל כך לא רוצה, כל כך סולדת מה, כל כך
רוצה כוח כל כך הרבה חסרונות. או שגביל מה לה
"שאלה טובה", היא אומרת, ולא נותנת המבר של
ממש. "בשאר יצונס אי אפשר לשבת על הגור, כל
המקצוע הזה הוא הימור אחר גורל וצריך להמר, למרות
שכאפי אני מאור לא מהמרת. אם היו מתייחסים לזה
כאל תוכנית בידור, זה היה בסדר, אבל מתייחסים לזה
כאלו זה עניין של כבוד האומה, ועם זה קשה לי".
בארדוסה, היא יודעת, "קוראים לזה 'מיקי' מאוס
מיוזיק", וגם מי שוכן בכוכרזה, שקט רוכס באלמוניות
אחרי זמן מה או - במסדר הטוב - באפולונית מועדון
ליה לא או אחר. ואף על פי כן ולמרות הכל היא
נוסעת, לך מבין.

רדנה ארזי, בכיתה ב' 2 בבית הספר של גטע,
בבית השמונה, קראה לה הבנים "ירדנה ברוזי".
בתיבה, כמובן, היא התשובה הנצחית ל"עצמה"
ה"היכלת הבמסע"היסטורית, קרוב לוודאי
פיר מוחו הגאני של איוה יצחק, עיין הרלבט טוב.
גינני פוסט, כמו הרעיון שחזק בתכונת לארזי את השיר
לאירויון - הולכים עד יותר טוב. אבל ארזי כבר
נמצאת שלב אחר. התחרות עם חותה, ו"מרת
השנה" זה כבר מוסר שהיא מרגישה שמיצתה.
"טוב ש'מרת' השנה קיימת, אבל אני לא רוצה
איתה. לכן גם כשריטה וכתה, זה היה בסדר גמור", היא
מגישה במנדר ראש. "פירגנתי לה, כי אני שמרת על
עצמי, שמרת על השקט הנפשי שהוא הכי חשוב".
ורזן מוה, היא וכתה השנה כמקום ראשון בסדר
שמואלית שערך בעבור התוכנית "כל צבעי היפה"
של רשת ג', או באמת מה כבר משנה עוד תואר
מנצח של גליון.
17 שנים היא במקצוע. לא מנפנת בגיל כמו
פנינה רונבלום, אבל גם לא מסתירה. היתה
ל"היה"היה"היה ששרה במקלדת "בית רוטשילד"

עמוס טל-שיר: ירדנה היא עסק משגשג

עמוס טל-שיר, מנכ"ל פרסום איראלי, הוא
האיש שתלת את הרעיון לחבר בין ארזי
לגוב לאומי. מים הוא גם ודיו-היה בעל.
"למולי, חקיקים שנחשבים אובייקטיביים
ונערכו בתקופה מקבילת לצאת המסמך, כמו זה
שנערך ל"קול ישראל", חששו אותה כמורת
שמואלית ביותר, או יש לי אליבי לבחירה. אם זה
לא היה, הייתי, אני מודה, צריך להיטעם נכשין
של עשיתי את זה מאונקט של גניבה או
חשקם היסטוריים. לא שמעתי את הרומנים חזו
מאנשים בסביבה המקצועית. מאנשים שמכירים
אותה או אותי. שמעתי את זה בורה לא נישונית
ולא אינטליגנטית משני עיתונאי בידור. אבל
לדעתי זה דבר קטן, סביר שהוא יעלה, אבל זה
לא יצאני".

מה שכן דעתי בעיניו הן התוצאות. ואלה
מצויקות מבחינתו - כפרסומאי של הבנק - את
ה"שק"ר של מכן גאלום על הביצועים של
הקסמין חזק לעומת בנקים אחרים ועל עמדות
הציבור כלפי הבנק. שחקן 1000 איש
באולפנים עיונית יודית, חלעה תוצאות יותר
משמעותיות רצון. בשאלה הוא, אתה זוכר מה
רואה במדענות, ענן 56 אחוזים שרם וזכרים
בפירות את ירדנה במדענות ויודעים לקשור אותה
לבנק, לעומת 6 עד 11 אחוזים שזכרים את מי
שמוענים במדענות של הבנקים האחרים. 48
אחוזים ומכונים את המסר והתוכנית
הבנקאית כ"כלי", וכ-50 אחוזים אמרו שהפרסום
מוצא הן בעיניהם. שני נתונים שטפים שקשורים
במסע הפרסום, וגם כמובן במבטו של בנו דיוק
השיחות שינוי מחוץ, הם הרדיונות שנתמסר
בקשר לבנק. והעובדה שחוא, התפס כמוביל
בבנקאות.

אמן וזה עוזר להחזקתם.

עמוס טל-שיר, ירדנה ארזי, נתן חומר. הבעל שהיה נישון, הבעל שישנו

עם הבנק פתחתי
מערך יחסי עבודה
קרובים, בלי דאונים.
אני משתפת איתם
בעולה גם נשאי על
הקרשים. אני לא
חאנינה בכוונה.

בגורל ובמיטטיקה.
אבל בשלב מסוים לא היתה כריזה, זה ביצה את
עצמו. כשהיו בחיל רותי עשתה טבלה יאוס של
שעות כי רצתה הביתה. היא רצתה ילדים, אני לא.
בארץ עשיתי הצגה שנכשלה, אני רציתי הקלטות
בארץ. בסוף, בעידוד מי שהיוס בעלה, נתן חומר,
קמה ארזי ונתנה את השלישייה. יש אולי משהו אירוני
בעובדה שבמקומה צורפה להרכב לא אחרת מאשר
עשרה חזו. חזו נשארה סם זמן קצר כלבד. אחריה באה
ישראלה קייבוסה ואחריה גם בעצם סוף השלישייה.
כשאומרים לארזי שהיא בעצם הביאה את קץ
השלישייה, היא מבהמת משהו על "במדה מסיימת",
מחייבת ועובדת לנושא הבא.
ואחריהן באה הבחירה האירוויזיון, והתקליטים.
אף חברת תקליטים לא האמינה בן, או לא היתה
בירה והתחלנו להקליט לבד. "התחלנו" כולל את
ארזי ובעלה, שהיה לא רק לבעל אלא גם למנהל
עסקים. התקליט הראשון היה כשלוש מסחר. קמה
לזכר, כמעט קמה להאמין לגבי מי ששכנעתה קרימה
בתקליט רצוף הצלחות בסנים האירוויזיון. אחרי
התקליט הוא הצטרף לצוות הכובל גם נבדרי מור,
סוכה מפיח לתואר "נעץ אמנותי" אבל אפשר
בהחלט להחלבלל ולקרוק לו איש יחסי-ציבור שלה,
נזכר מרזי בחומה הצהורה שמגינה על חומרת, והם
היא מעירה דופי, יצא, עודדו, הסקיעו ועודדו להניע
ער הלוס. "יום הגולס עם על יצאנו - היום אני נמרה".
קשה לעצור אותי, אני כל הזמן נלחמת.

אמת היה קשה מאוד לעצור אותה לשעות
אחרות לצורך הראיון. וגם הוא נרסם אייטם
בין הקלטות לתקליט החדש - עליו היא
מסבירה לומר אפילו מלה - ההכנות
לאירוויזיון ולמופעי 40 עם ידורם נאן. שלא לזכר
על מסע הפרסום לבנק בו היא מעורבת כאחד.
משתלפת בבחירת התצלומים, ה"נינגליס", שיתוף
פעולה. היא מכנה את זה "אני מאמינה בשיחון
פעולה. פיתחון מערכת יחסי עבודה קרובים, בלי
דאונים. אני משתפת איתם פעולה גם כשאני על
הקשיים. אני לא מאמינה בכוונות".

יש מי שיגיד שאולי אתר הגורמים המעוררים את
שיתוף הפעולה הרומנטי הוא דוא הבסי שהיא מקבלת
בעבור כרובה במסע הפרסום הזה, שחוקם שנה אחת.
שטיות, קבעת ארזי. על פי החיזה יכלה לקבור ורובה
פחות קשה כער אותו כסר, אבל היא נזחרת להשאך
פעולה. ההתעסקות הציבורית בתשלום שקיבלה
השתיקה אותה, היא מודה, אבל לא עד כדי כך שחיפגע
או עד כדי כך שתגלה כמה באמת קיבלה. ההשקפה
האירוויזיונית היתה 250 אלף דולר. וראה ממנה.
אדם עוצר בארזי ורואה אותה כשכלה צענית
ומכס צדדי. מתקדם לקעק הבא, ושם היא מחכה לו
חופשה ומאשרת על אופנים (למה איה לא חשבת
על זה והבוקר בשקטית מהביתם. פותח דריו והיא
מומשת אחרי ריבית באוונים. מציי ביעות ורבה היא
מומשת על הבעל שלה, מצטננת עם רבת שלה, היא
במבוכית חודשה של אהא שלה. חמורה משמחנית עם
גבית.

"עד היום פנו אלי הבון. נותנים בהצעת למרסם,
וחמיר זה הופצו בגלל משהו. אני מאמינה שזה דבר
שאפשר לעשות רק פעם אחת בחיים. אתר כך איה
שורה. יש גבול למסעיה שאדם יכול לעשות. מעצמו.
כאן תכין כמה דברים. ראשית מרובה היה תכין טוב
(המשך מעמוד 31)

זמרת הפופ והפק"מ

(המשך מהעמוד הקודם)
שפנה אלי ואל בעלי, עמוס טל-שיר, איוו ניסוח וחמו, טל-שיר, מביל פרטום אריאלי, הוא גם בעלה לשעבר של ארי. זה שאמא שלה, בראיון לפני שנה כשבווען נשים, אמרה בקשר אליי שליידנה היו שני גטיונות אישיים קשים כהם היא רצתה להיפרד מהחיים. בפעם הראשונה זה היה בחיבה, בפעם השנייה - בחליץ הגירושין מבעלה הראשון, עמוס טל-שיר.

טל-שיר, בשבת בצהרים, כשהיינו אצלו עם הילדים, הציג את הסיפור כקפיון שהשתלבות בו אינה של רוגמנית אלא של אדם עובד עם משפחה שאוכל להציג את עצמי בסביבה האנושית והטבעית שלי. וזה, היא אומרת, בצורה העובדת שהיא מוכיב בטרור פרטום שהיא סומכת עליו וכנכח "מאוד מכובד", מצאן בן-בניה.

או לא איכפת לה שמומנים על התשלום, ועל השאלה למה רוקא היא נבחרה. היא יודעת ש"מכון גאלופ עשה מוקד על הבנת המסר בפרטום והתברר שזה המסר המוכר ביותר, או מה איכפת לה מה אמרים."

יא אומרת שלא איכפת לה. שהיא יודעת לקחת הכל כערבון מוגבל. "ההתייחסות שלי לריבויים ולרכילות וגם למחמאות היא בהירה. אני לא נותנת לדברים למוטט אותי. אני מתייחסת אליהם מאור בהנהגה ורציונלית. אני רוצה לשיר, ולכן חייבת לשמור על השפיות שלי לא אתן, וגם בלהקת הנחל לא נתתי, ללשונות רעות להפיל אותי - ולמחמאות להרים אותי. למחמאות יש כוח הרסני כמות מידה, וזוהי בעצרה.

יש לה מעייצים - ובעיקר מעייצות - במספר שיכול להתחזק בכבודו ובהסתירה עם מספר המעייצות של אדם. "וכמה שאני יודעת שזה מרצון טוב, אני מתה מפרח. בדרך-כלל שומרים עלי, פעם בהפעה אחת, זה עשרה שטורים זה לא הספיק. קרעו לי את הבגדים, חלשו את השערות. זה נורא-נורא מפחיד. או כבר התרגלתי לא שאני לא הולכת לשום מקום שבו מסתירים. בצפון חלאיבי לא עושים את מה מקסימום אמרים מלה טובה. ההתערבויות הן בדיפריה, ופעם אני לא מסתובבת". שם צריכים בינתיים להתמקד בירידה המוסטר או המרבית למחברת.

ומה יקרה אם אחד כשהחלפות" של מחבתות ומרבית היא כבר לא תהיה לויט "אני מקווה שה יהיה תהליך טבעי. או איעלם לתוך עצמי זה לא מסתיר אותי, אמרה בראיון לפני שלוש שנים. "זה עניין של תהליך, אני מקווה שאני מכינה את עצמי נכון. אני כל הזמן עם שתי רגליים על הקרקע. אני מקווה שאליק עם התהליך, לא אהיה גורד. שאני אהיה אריגית אותו ולא אהיה פתאומית, אמרה בשבוע שעבר. אבל היום, רגע לפני מופעי שנה 40 עם השמונת הלאמי" יהודים גאון, רגע לפני האירועיות, ריבויים על דריכה או פרשה נשמעים מנוהבים. המערכה, אם להשתמש במונחים שלה, נעיצומה. "זה מחא איום, צריך לשמור על אהדת הקהל, כי מי מבטיח שמה שאני עושה תמיד יצליח. אני כל הזמן חיה בקונפליקטים, נמנעת, לחוצה. רי קשה לי, אני לא מפננת. פתאום אני אומרת לעצמי, אולי חיים עובדים לידי, כאמא, אני כל הזמן עם רגשות אשמה, אולי בגלל שאני קת. מרפאציונלית. אני קרועה, משהדלת לעשות הכל. שוקללה לא תיפסק. אין לי כמעט זמן לחיים פרטיים. אני רואה אנשים ממוחבים ב"יוגווי וזה נראה לי כמו עולם אחר. לפעמים אני מונעצת לזה אכל לא ודיתי מלחמה עם אי אחר, או אין לי זכות לקט".

"אני כל הזמן נלחמת. מיום שחלשתי ללכת על קריירה שום דבר לא בא לי בקלות. זה נורא קשה כשהשבת. שאני מסריטוס, אמר לי צדי צרמתי שאני ארם חוק. וכנראה שזה נכון. את יודעת מה זה להקטין 24 שעות במימנה את יודעת כמה אנרגיה זה רוצש או בבית אני מסריטוס. מסריטוס בבית. ברוי שאני עובדת על חופשה - זה לא קל. אני כל הזמן בדיאטות, אני

נפש יהודי

(המשך מעמוד 13)

צריכה להקדיש זמן לבגדים, לאיפור - ואני לא אהבתי את זה. שלוש פעמים בשבוע אני במסעדה, את השבת שזה כיוון. אילו מלים מעוררות לבת ישראל הצעירה. "אני משקיעה, זה חלק מהמחיר שאני מוכרת זה לא קל".

"מוצר", היא אמרה. וגם - "מוכרת". לא כימי אישי או יצירה, גם לא אמנות. האבחנה מרגיזה אותה, מוכרת לרגע את החזות העניינית והשלווה. "גם במוצר יש יצירה. אני יצרת אותי ואני שומרת עליי. כמה נמרים אני מכירה שרעבים ללחם".

הסוק נסגר, הכל שוב טוב. עובדים על מופעי 40, עריין תולמים על מופע יחיד ועל הצבה. "יש כמה הצעות על הפרק, אבל הצגה פירושה לפחות תשעה חודשים הסגר זה הולטה קשה. זה עניין מאוד גורלי - או אני רוחה את ההחלטה הנעתי להשיגם שלא הייתי רוצה להרפות מהם". אתר מרם - המופע המשותף עם גאון. היא זוכרת איך העריצה אותו כילדה. איך נסעה עם אפי נצר, שכתב לנאון את "שיר החובש", לחזרות עם גאון, ואיך ישבה בצד נפצמת ואפילו פחדה להרים עינים ולהביט בו מקרוב. ופעם אחת, בהיכל התרבות, כשהייתה מלנית מקולות בית רוטשילד, הוא החזיק לה את היד בשער. היא הייתה בחלם.

"היום אני עריין מרגישה דיסטנס, מרגישה עריין לידה. אותה הרגשה יש לי עם נעמי שטר, עם שושנה רמארי, הם כשיגילי מוסר. מנומנס, אני עריין בגובה. על עצמי אני לא חושבת במונחים של גכמ. לא אחשוב ולא אניר על עצמי ככה, כי זו תורה ללשונות רעות. מרחיקה את המחשבות האלה וחושבת על הנגנים, על החומר. זהו מנגנון הגנה".

הקטורים שלה אינם משכ כאלה, והיא מסתרת לסיג כל הזמן, להדיש שהכל מבחינה ואמורה, ולעומת הסבל האמיתי בעולם, לי אמר לרבר. גם את השאלה על כשלונות אישיים היא מפליחה לעקוף במסלול וי ורדה "אם היו לי כשלונות הם אולי יותר במערך האישי. בתחום המקצועי אני פחות יכולה לשים את האצבע. אכלתי יותר קש מוחסים בין אדם ואחר, אבל לדעתי אין אחר של בורח מהו. בסך הכל, לא עובדים עלי דברים אחרים מאשר עליך, דק הפרופורציות אחרות. אבל אין מכבים, גם לא בחליוה. בבית אני בער הדרייה, אני פמיניסטית". זהו בערך ההצהרה הכי פוליטית שהיא מוציאה מהפה - "על פוליטיקה - אין מלה", היא קובעת.

ואו היא מציצה בשעון בפעם המי יודע כמה, פולטת שוב מבלי משים "נ, מה עורר", ומכניסה לחדר את ענה, מסורגנית מבראיל, שבאה לראיון אותה במסגרת עבודת-מחקר שכתורתה "לקראת העתיד". מראיינים מנוהבים ודמויות ציבוריות על כל מיני נושאים ששייכים לחברה ולאופי המישה, כדי למקד איך נראה ישראל בעתיד, מסביבה הסטורגנית. כל סטורגנס, היא מפרטת, מראיין במסגרת המחקר - שערך המוצר, כמוכן - עשרה אנשים. את מי כבר ראינו, מתעניינת ארי. הסטורגנית מציגת שמות של כמה מופסורים, אנשי רוח ואקדמיה. "אה או עכשיו היית צריכה גם פרייה את", צוחקת ארי, והסטורגנית מסמיכה.

ואתרי כל החביבות והחוקים, אתרי הדיבורים והנבירה בכתובים, נוכחתי ברוגלד רייגן, "נשיא הספול". אותה פוסטוגנית ופופולריות ציבורית, אותה יכולת מופלאת לנער מעליה מה שלא מסתדר טוב עם התמיכה הרצויה. שאלות ושאלו ותשובות נחננו, כשם שנינו בראיונות קודמים שארכיוני העתונים מלאים בהם לפעמים באותן מלים עצמן.

אכל כמה, כשמתחילים היטב, והיום שוב אותה התמונה יודעת היטב, במוח מתוכנתת היטב עד למרס האחרון לאת יודעת כמה זה צילום מסורתי של יודעה זה מאמר ומסר ויום צילומים מסורתי, זה המון כסף - גבי מור, יקצ אמנות. נדא מוכרת, מליך רותק. שיל על חיי.

ועל פוימלמד

מרקי עממים

אסם מנישה ממיטב מרקי העולם אל שולחןך.

הטעם עשיר ופלא ורק 5 דקות הכנה.

מעכשיו תוכלו להתענג מטעמים המעובד של מיטב מחבוי העולם
סדרת מרקי העמים החדשה מצטיינת בטעם עשיר במיוחד.
ורק 5 דקות של הכנה

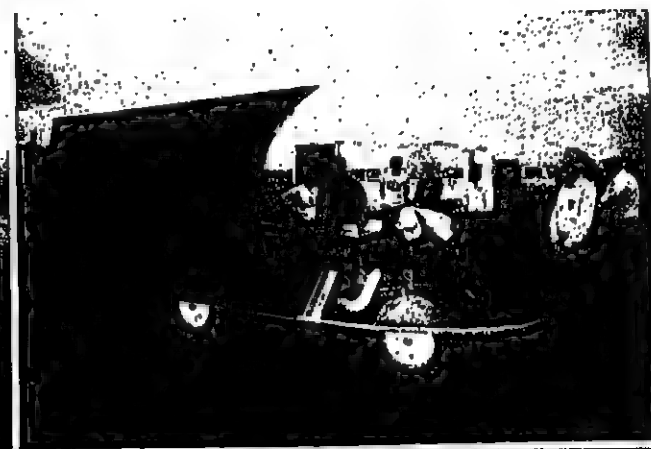
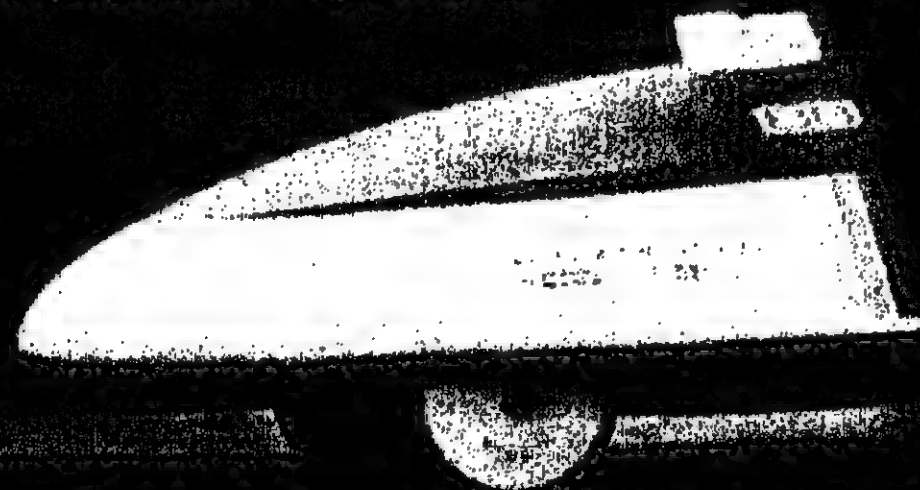
לנדיזתכם מסדר מוקדים מוקדים בסגנון ספרדי • מרק עגבניות מוקדים בסגנון פריסי • מרק פטריות מוקדים בסגנון פריסי • מרק חירס בסגנון יפני • מרק יוקות מוקדים בסגנון שוויצרי. ועוד להנאחכם: • מרק עוף עם ירקות בסגנון סיני • מרק בצל עשיר בסגנון צרפתי.

זה טוב-זה אסם

קרני דלק

לא מדע בדיוני. בכל העולם, גם אצלנו, שוקדים על פיתוח חתולים לדלק. שמו ישרו עשייתו לטיאון צ'פס, אלכוהול, מים. קש ומה לא. המלה האחרונה שייכת למחקרים במקור האנרגיה הגדול מכולם, השמש. ואח קרניה הטיב לנצל, נכון לעכשיו, מהנדס בן 62 מקליפורניה שמכונתו הסולרית זכתה במהום הראשון במירוץ אחורי לחוף שהחזיקים בנובמבר 88 באוסטרליה. היא גם זכתה במימון נדיב פיתוח של חברה הענק האמריקנית "גנרל מוטורס", וזו, כידוע, אינה משקיעה כספה בכך מעצ'א מוטור. כול מקהרדי. עוד נשמע עליו.

מאח שרית פרקול צילומים: דון סבן, "גאמא"

מול מקהרדי (מימין) ו"סאטור" מכונית סולארית דמוית טיבה המסוגלת לנפח את הרוח (בצילום המרכזי) ומשמאל בעת המירוץ באוסטרליה.

קרני דלק

שבעור שנה סט מרחק 240 ק"מ מצרפת לאנגליה בעזרת 16,000 תאים סולאריים שהותקנו כבנפיו. השנה חזרנו המצאי מכונית סולארית משוכללת, "סאטור", שהתחרה וזכתה במקום הראשון במירוץ למכוניות סולאריות שהתקיים בחודש נובמבר באוסטרליה בהשתתפות 20 מכוניות אחרות מישן, דנמרק, אוסטרליה, שווייץ, גרמניה וארה"ב.

ה"סאטור", שנראית כמו הכלאה בין צבאים לבין קדור, עברה מרחק של 3,120 ק"מ - מהיעד ראשוני שבצפון-מערב אוסטרליה ועד לעיר הנמל הדרומית אדלייד, ואף הגיעה למחזור של 104 ק"מ - בעזרת מנוע של אחד וחצי כ"ס וכמה אלפי תאים סולאריים.

בשבועות שקדמו לתחרות, במינהרתי הרוח של חברת "נצור מוטורס" שמימנה את מדייקים "סאטור" ושלחתו הגיעה לכשלושה מיליוני דולרים, נראה מקהרדי כמו דוקטור משובע, (חמשך בעמוד הבא)

בתחום זה יתחיל ב-1988, כך שאולי כבר בשנה הבאה נזכה לנסוע על מי מנוחות.

גם אצלנו עורכים ניסויים באנרגיה חלופית. במרכז חלקי בבית-דגן, למשל, מתקיימים בשמן צמחים ומכוניות, ליפחות, אגוזי ארסה, פולי סירה, אגוזי קוקוס, חריר ופשתים. במפעלי שער הנגב בודקים את התאמת קש הכותנה וקש החיטה לשמש כתחליפי אנרגיה, וב-1984, בעקבות הדוגמה של ברזל, החלו לנסות בשער הנגב גם אלכוהול המופק ממלך סוכר בחומר דלק למכוניות. לפני שנה הוכחה ארצה מאנגליה מכונית מסוג טרנוווי המונעת בחשמל. המצברים שלה שוקלים טונות, ולאחר הסענה של שמונה שעות הם מאפשרים נהיגה של 80 קמ"ש - עד לטעינה נוספת.

אבל יש כאלה המתמקדים ישירות במקור האנרגיה הגדול מכולם, השמש. הממציא והמייקני פול מקהרדי חתכן כבר ב-1980 מטוס המונע באנרגיית השמש, "סולאר" צ'לנגר,

הבית המכוניות היפנית "סוזוקי" ויווה על גלגלה בנפח מכונית, אופנוע וקטנוע ברלק המופק מקליפות מגוריות, ואף מסרה כי המכוניות מהירות בדיוק כמו מכוניות הנסעות בעזרת דלק רגיל. הבעיה היחידה הייתה, שלחפפת לשר דלק אחד כזה נוצץ מדי שנה.

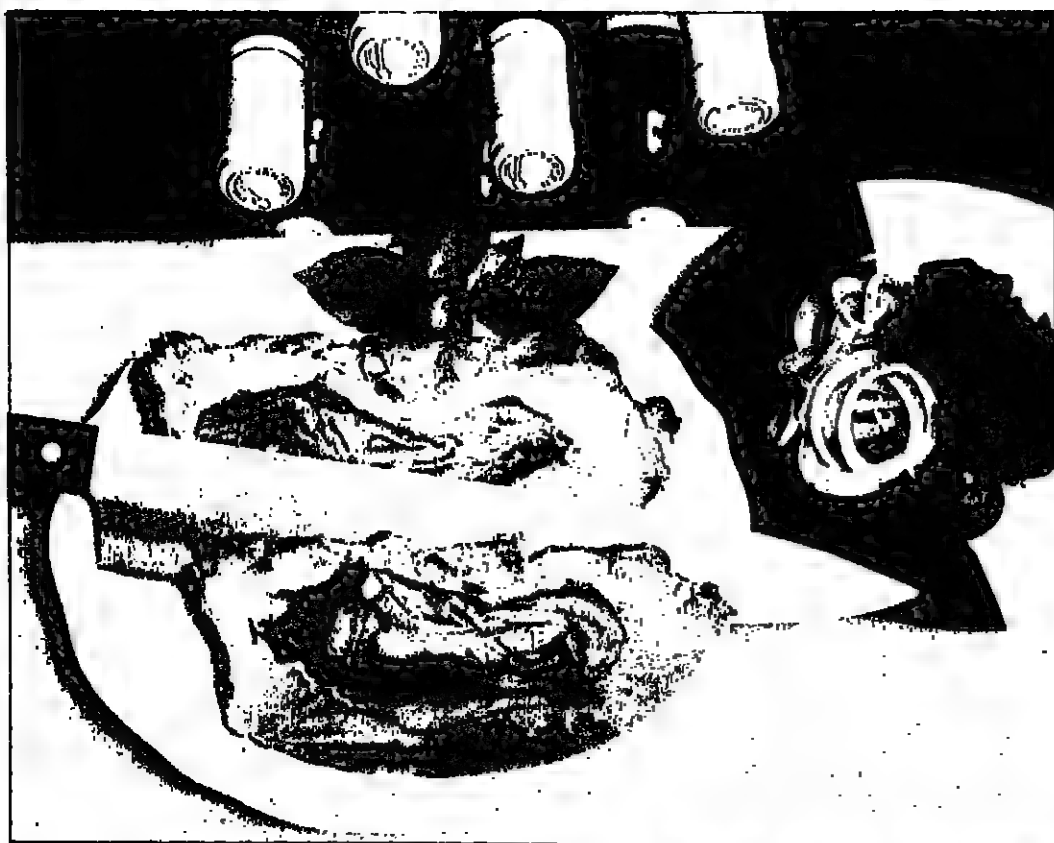
בגרמניה, בארצות-הברית וביפן עוסקים בפיתוח מכונית המונעת בעזרת מימן המופק ממיכריו ששונים. לרובי החקרים, מנוע המופק בעזרת דלק רגיל שהוסב למפעל במימן, יבדד מיד את יעילותו כ-40 אחוזים לפחות. המדען התעשייתי רוג'ר בילינגס, שמעסיק במפעלו שמיטורי, ארה"ב, 250 מומחים לטושה, אמר לפני חמש שנים כי מיכל מימן שגודלו כגודל צטיג רדיו, מעניק למכונית הממוצעת טווח נסיעה של כ-160 ק"מ. הוא דיבר על מכשיר להפיק מימן ממי בר, שעמך במסך הערסי של כל בעל מכונית ואפשר לו למלא את מיכל המימן במשך חלילה בשעות הערבים מומחים כי הייצור העמוסי

ק וס חנוט מימנו ב"סלפסטיק" שלו על עולם השלטת בדי סנים קטנים וערס. מים בצלחת מעופפות, ועל מכונית פאר המונעת בכוח לשלש תרנגולות. זה לא מדע בדיוני נוכח הידלדלות משאבי האנרגיה, שוקיים מרענים במקומות שונים בעולם על מיתוח תחליפים שונים לנחל הנדע את מכוניותינו, וחל בשמן ישר ששימש לסינן ציטס הכלה במקורו משוטים.

אננס באניק, למשל, מסעון מטרבורגלי נוסע מדי שנה למרחק 30,000 ק"מ על 4,000 ליטר שומן צמחי ששימש אותו למיכריו לסינן הציטס. אז מה אם הוא ממיר סוכר רוח של ציטס עכש - לא תכל לבחב שמן סוכר חרץ מה, תילק הציטס יצר 20 אצו פחות וזהם אחד לעשן מנוע הייל דרגיל, ויעילותו פחותה אך במעט. בעדק ניסו לפני שלוש שנים בהצלחה דלק שהופק מתמרים במכונית בצבעה נסיעות ישר לאורך עשרת אלפים קילומטרים באיור בדה.

לאכול בחוץ

קינוח החיך, ריענון הלשון

"פיטנטי" לא לקטוף לכאן במקרה. המון מקורי, היעוצוב, מאמץ, מחזירים: לא כל כך (צילום: שמואל רחמיני)

אולם מבוססים עד הסוף, או טריים לחלוטין, שלא לרבר על תפוח אפוי-צ'וליסטון, רויי שומניטינגטון, "מפוצץ" מקלוריות. כמנות אחרונות קיבל שולחנו פגיזה בחלקה, ופיניזה בשמנת - על מצע בייסקוויטי. מקרי זאח.

מחירים לרונגה: מרק ערמונים וחיסלונים - 15 שקלים, פטריות ובייקון - 9 שקלים, חורזי צלוי בתרד - 34 שקלים, פרוטות בקר בתרד - 34 שקלים, בצוריים יש כאן ארוחות עיסקות ב-30 שקלים.

תוח לארוחות צהריים בימים ב'ה, ולארוחות ערב - כל השבוע, פרט ליום א'.

מבחר שעשעו ערב כל כך יודעה לי לחזיר על עצמי שלא מעט בפעיל המסעדות אומרים את תחודש בכבוד בשע נרחב ומאי טיב של, ומה ושם נעורים חברים במלגות שלי - והם עדיין חברים טובים שלי. אני שומר לי את חוכות להמליץ בחום רב ועם תרבה טויה על המסעדות חוץ, ואם יודעה לי להזמין את המועד לשובוב נסע - אולי עם קצת עבלות ופוב לב מציי דו זהו יחולו בן.

בביתה, אויל ומן

קחו חות פגיזה באיזור מערב של מלאכ, מסדר זכ גרים, מל מנדרח ולא הרחק ממקום פוצרים נחוב אלקלעי נ, תל-אביב, ועשו ממנה מסערה ייחודית. לא פניצל-צ'יפס לא חומס עם פול, אלא סרטנים קרים ברוטב, וגיל, מרירי צלוי בדיח טרי ושום, מילה אפנו בקטיפס על תרד וכיצא באלה מאלים שאין ניתקל בהם מעשה יסדיים.

שם המסערה "פיטנטי", כשמו של פי טרופי ארומטי מאד, המצוי במקומותיו אן לא נמכר בחנויות. "פיטנטי" אינה מסערה שקפצים אליה במקרה, מחזירה אינם מותאמים לאיזון-אבילתי שיגור, ומספר שולחניה ממוצע מאד, כך שללא המנת מקום בראש אלה מסתכן מיוחד-שוא.

בעל המסערה הקטנה הזו וסבתה האפי היא כחור ציער, תלמיד "בנאל" לשעבר, שהתחבב בעולם העולמי קלט משהים, חור ארצות, עבר כמה מסעדות כדי לרכוש מיומנות ולפי כשנה חצי פתח את "פיטנטי" - מקום מעוצב באיפוק רב, עם תפריט מיוחד במינו, שאין בו מבח שיגורית אף והא בני על אפצאות אישיות.

אתר העסקנות המבונה שם הוא פיש מירי כפיסטים מתוצרת הארץ, והכל הניתן במצרים סריים, כותאם לעתים, כותאם לעקרין זה משתנה תפריט אתר להודש, כשהלשן מתבסס על מה שמפי כותאם עונה בשוק אהנו מצאו בו, למשל, מרק מ'ארטישוק יחלמי, שהוא מין גידול פרא במלס, עשוי ענתו, או עשוי ממנו פק שימש נחוב נעשה כאן גם בצמחי תבלין מקומיים בבשר ולעיסור המנת.

בבאנו מצאנו את השולחנות מטסים במפת חודות בדיחת, על כל שולחן היתה צורה ועליה כובש שמו של מין השולחן. ליד הצופה רלס פתיל ני טובל במיכל שמן פופין.

מטפיקידק נעימה ריחמה בחלל, המגזית מעשה בית החמה מתובלת הורם החשמלי מתאמים העלואיים אל המצוץ מקריי תסיף את הדיים הנקשים, רשוי המשפחה מל תא הנהג, כדי לשבור את תדחת הרחבתו ונן מיצבים מתחת לנג המבנית.

כל חלק של "פיטנטי", והל בלגלים בשם 42 ס"מ, דרך 7,200 חתאים הסולאיים והל בלגלים בשם העשר ציגרות אולטימיות המבצר העשוי כפי האב הליכות משונה ומסורבלת, והא נראה כמו מי שנהגוירי נאלץ לשבת ומן רב מאד על פסל עד שהגיעו אתר להצטרף למשחק.

אבל בניגוד לאלה של חולס מיט, תולמות של מקריי מתגשמים, בימים אלה ממש הוא מתבונן לשם על רב קליטנאלו. הוא תמיד מעיף אתגרים, וכבר רחב בעבר הצעות עברה ב'באניג' ו'לוקהיר' היקוריות לטובת פרייקטים ניסויים. הוא יסיר את להפניע אפילו את הקנודו.

"סאטריז" - "החיק" המעופף שחלצת להפניע אפילו את הקנודו... מן עשוי קולאד - חומר קלא דוק במלדה שחצו עליה "דו מוט", מוע בפעקל ק"ג שעיבבו מומדי האלקטרוניקה של "צול מוערס", 7,200 חתאים סולאיים ונהג אחד.

לוח של הטיסה העליקולית הראשונה של באק ייג, 1947, או הטיסה סביב העולם של "הוליואד", 1986.

בשנה שעברה, בחסות המכון הסמית'סוני האמריקני ובעזרת צוות מומחים לאווירודינאמיקה, בנו מקריי הענק ממנוע של מסוראור מעופף, אותו בעליה קרטון שתי בשתי צפון אמריקה לפני 65 מיליון שנה, תוך תובסנות על דגמי מאונבים שנהגו בטקסאס בתחילת שנות ה-80.

משור נעריי תוקסם מול מקריי מיעין תנועה שאינה כרוכה בכיבוש מיתר של אנרגיה מעופם הקל ולפחות למראית עין בלתי-מלומדת של ציפורים ופטריות, ראייתם הלינת של רגמי-מטוסים עשוי עץ קל, יכולתם המרוימת של ראונים להחליף על מי משכי רוח למרחק של אלפי קילומטרים - והלי מנוע. כשנים שחלפו מאז הקערה" לא שט מקריי על שמוי המשיך בהפיכת מנאוייות סבוגוליות למציאות. בעקבות "הקונור" בא ה'גולמאר אלכסנדר', שהטס בכוח ריחש על פני תעלה לאמאנס, מחמי כריטינה אל קאפ גרינו בצרפת, מרחק של כמעט 40 ק"מ.

כמובן, נמצאו מדענים והתנדבים שלענו למרייקטים של מקריי הנעריי אותם "קשוקים" - וזה, מציור, דוקא בסדר גמור. הוא עצמו בהחלט משועשע מהאלמנטים המנטאסטיים והקומיים של יצירותיו. אבל חזק בצד, מקריי רואה ב'גולמארס' וב'סאטריז' סיגנות חשובה בין הביולוגיה לסבוגולוגיה, הסתגלות האדם להיחלולות משאבי האנרגיה בעולם.

הניסויים של מקריי אינם שרים על-קוליים כמו ייג, שחלפים ברעם מער לאסמוספירה, מלחים בשאגת מנוע טילון, אלא הלוצי תעשה כמו האחים רייס ו'ארלס ליגורבי, שנכבכו לתחום בעודו בתולי.כשהל מקריי לתעסק במטוסים בעודו סבוח ורושות, איש לא עשה זאת לפניו. עד היום, הוא אחי הבורים שהשיגו התקרבות כלשהי בתחום כלי-התבורה המאנעים בבח הארם.

מקריי עצמו רחוק מלהיות סאטריס. הוא רזה, בעל גפייסור ויחורים ועל אפו - סכר קיבל צורת וצבע תות'ורה מרוב חשיפה לשמש - נדע משקפים ענקיים במסגרת קרן, ממש טיסוס חולס מיט וולמי, הליכות משונה ומסורבלת, והא נראה כמו מי שנהגוירי נאלץ לשבת ומן רב מאד על פסל עד שהגיעו אתר להצטרף למשחק.

אבל בניגוד לאלה של חולס מיט, תולמות של מקריי מתגשמים, בימים אלה ממש הוא מתבונן לשם על רב קליטנאלו. הוא תמיד מעיף אתגרים, וכבר רחב בעבר הצעות עברה ב'באניג' ו'לוקהיר' היקוריות לטובת פרייקטים ניסויים. הוא יסיר את להפניע אפילו את הקנודו.

היעד הבא: הכוכבים

התחזת באוסטרליה נקראת "האתר הסולארי העולמי", רעיון של חרתקן דני בשם הנס תולסטרום. הוא נחשבת למיוזק הארוך והקשה ביותר בהיסטוריה הקצרה של מיוזי המבוגות הסולאיות. מסע של שבוע, בחום של 44 מעלות, באיזור רצוף סומה טוראדו ווף חדמו. תולסטרום עצמו היה הראשון שחצה את היבשת האוסטרלית במכונית סולאית, ב'1983. התנאי להשתתפות במיוזק היה שהמערבת הסולאית של המבוגות המשתתפת לא תהיה גדולה משמונה מ"ר, ושהרכב ינוע אך ורק באנרגיית השמש. המשתתפים נסעו תשע שעות כל יום, בממוצע שחשפס אינו עולה על 1.5 כ"ס, וחמש אחר הצהריים בדיק עצרו לחיית לילה.

בספטור "הרוח תושבת מן השמש" (שוכבת ב'1983) מתאר ארתור ש. קלאק באיכות מיוזק מרחק של מריסיה-החלל המבוגות מבוח הקרינה "הושבה" מן השמש. שבע פגיזה השתתפו במיוזק, כל אחת מן מצויידי בהמיטת קמ"ר של מפרס מלטיקס מצופה אלומיניום בעובי מיליוניות אחרות של טטימטר, שחבר אל הא החלל באמצעות כ'150 ק"מ של מיתרים.

"...שבעה לחבי סבינים מילוח שבעת חבלים ודים שריקתו את פגיזה המיוזק אל פגיזה האם, שחשקבו במקום כדי לשדון, עד לרוע זה תנו נולן יחדיי טובי לכדור הארץ, במבנה צמוד. אך עתה עתידות ויו שמינת המיוזק לתחמו כאותם ורעיונים של לוח הארי תנחשפים ומומים ברות הקלילות. המבנה יהיה זה שייחוף ראשון אל מעבר לירח".

גיבור של קלאק, ג'ון מרטון, הצליח גם הוא למצוא ממונים לפרייקט שואו, ובעקבות כך התמנה עין סגורט חדש - "ספורט המיליארדיום". החתוב הזה אכן עלה הון חמוט, אך השחלס במבונת של מוסמה ויטיט טלמויית, קוקה ארבי יבשה ושני טלמות דהור ממוזק זה, שייכן את חתעיויות קול חמוטם תדול ביותר בהיסטוריה - לפחות המישה מילאד.

אב, השפיות של מרטון, "דיאונ", חלצה על מיו קו חסיוט, והיא עתידת לתקדם אל מיוזק למערכת השמש, אל תוך תחומות החלל. מרטון "יעולם לא יונה במיוזק אל היחיד אל מיוזק תחיל הראשונה מכל ספוחיו של חמוס שהחלל בנסע ממוזק אל הכוכבים".

(המשך מהעמוד הקודם)

אספר היה לראותו שכוב אפרקין מתחת למכונית המורה, מעביר סטוסקופ על בטנה, מגשש פה ממש שם, מקשיב בתשומת-לב, צועק שהרע לא מוצא מן בעיניה. גובה היצור המטורי המור שגרם לו לכל כך הרבה בעיות היה 90 ס"מ, משקלו 180 ק"ג, ושללוש רבעים מוחלקו קרמי מבוסים קשקשים כחולים כהים 7,200 לחיות ועויות, המרכיבות את המערכת הסולאית. תא הנהג מוגן על-ידי חופה מריקה רמזיית-רוע, והכלי כולו נראה תלוי על בלימה, מאוזן בצורה מסובכת על ארבעה גלגלים שבאילו נחלשו מעגלת תיבוקות. קשה היה להאמין שהדבר הזה יצליח להגיע לשמו של המסע המפרך בחיובה אתר.

ה עשר שנים שהתגורס בו ה'62 מסאטרינה שנקליפורניה מתמחה בעיצוב מבוגות חלומות, "עילת בניצל אנרגיה המשיגות תוצאות כמעט בלתי-אפשריות. ב'1977 הוציא את המטוס המהבני הראשון שלו - "גוסאמר קונור" (גשר קורי-הכביש, בתרגום חופשי מאד) - שעשה היסטוריה ככלי תעופה הראשון שהוגע בהצלחה בכוח השריים האנושיים. מורבר היה כ'45 ק"ג של ציגרות אולומינים, מיתרי ספגור ופלטקים שכבות סיבוב רדושות בלבר הניע למרחק של יותר מקילומטר חצי. בעיני רבים מתחום האווירונאטיקה היה הישג זה שווה

פנתר וורוד כחול-לבן

חגת יהודית חנוך

המעצבים המקומיים משקיעים מאמץ בגזרות שטונות לשני כיוונים: האחד - חליפות עוד עם חדמית צעירה, הצאיות צרות וקצרות, ומקטורנים שכבר אינם כליך גדולים ורחבים, אלא קצרים עד לירכיים או ארוכים - כך שרואים רק חמישה סנטימטרים מהמצאית. יש גם מכנסי ברמדה עם גרביים עבים, לנועזות, וכמובן הנטייה הצמורה והצרה, חשכה מהצאיות עוד רחבות, העתיד שייר לחצאיות הצרות.

הכיוון השני - עוד עם פנטזיות, שמלות קטנות מעור צבעוני עם סלסולים ליד המכסלת, שמלות סטרפלס, לאירועים, אסילו שמלות כלה, חורגים לעור ומש רך וקטיפה שמאפשר למעצבים לשחק בו כמו באריג, לשים בו כיווצים ותפרים אלכסוניים, סלאים מוטכעים בהסבקות משוכצות, קישוטי רקמות של נוצצים, עיני של סעם.

כמה עולה, מה בדאי ואיפה קונים? למרות מחירו הגבוה, בגד עוד הוא עדיין הענייה הטובה ביותר. לא רק מפני שהוא נראה איכותי, כיך ללבוש וכולם יודעים שהשקענו בו הרבה כסף. תחלת האופנה שלו ארוכה מו של כל אריג אחר, ולכן בדאי לקנות, למשל, חצאית עוד אחת במקום שתים או שלוש חצאיות שטוטר, טריקו או בדים אחרים. כ"ל לגבי מקטורנים.

מחירים: חצאיות מיני וכרך - בין 120 ל-190 ש"ח. מכנסיים וחצאיות ארוכות - בין 160 ל-300 ש"ח. מקטורנים - בין 250 ל-150 ש"ח. מעילים - בין 600 ל-1600 ש"ח. יצני בגדי העוד מפורזים ככל חלקי הארץ, ולרובם תנויות צמודות למפעל. בתקשה זו אפשר למצוא בהן עודמי ייצוא של בגדים שנשלחו לחו"ל לפני תחילתם, ובקרב יתחילו מכירות סוף העונה, ומן טוב לרכישת בגדי עוד בהתנה נכונה.

רשימה חלקית: "בגד עוד" ומגדל העמק, "גינג'ר" (רמת גן), "ג'קוור" (תל-אביב), די. אר. ג'ורדן (נתניה), "מקט" (עכו), "ראס" (תל-אביב), "תרמור" (עין צורים), ליד קייית-מלאכין, "בילי אשטון" (ואילת), "יויה חלם" (הרצליה פיתוח), סאן אופ' אח ביץ' (תל-אביב), גילי טוויג (תל-אביב), מיקאן (תל-אביב).

"הפנתר וורוד", עיצובי. סקטורנים ארוכים וחצאיות קצרות. עיצובי: סילי ג'ייס "הדמוני"

בגד שחור ועוד מכנסיים כחול-לבן. עיצובי: חגת יהודית חנוך "הפנתר וורוד"

מכנסיים צמודים וצבעים רבים. עיצובי: חגת יהודית חנוך "הפנתר וורוד"

הלחות של ילילי רובין, רשת בוטיקים יקרה באר"ב, ששילמו אף דולר בעבור את ממערכות העוד הוורודות שתצלום שלהן מופיע בעמודים אלה, והופיע לא מכבר גם בירחון האופנה היוקרתי "ווג" - לא יכלו לדעת שאת החליפה שלהן ייצרו בקיבוץ דתי בישראל.

"הפנתר הוורוד", כמו שקראו לכו זה בקיבוץ עין-צורים, היה והחיש החופשי שלהם, ויחד עם שאר מוצרי אופנת העוד שלנו וראי יקפין בכמה ספרות את מאון הייצוא של ישראל. אבל אופנת העוד שלנו עומדת כיום בתחרות קשה מול בגדי עוד במחירי הדף שמארקיה, ארגנטינה, ספרד והמזרח הרחוק. כדי לשוור, צריכים היצרנים הישראליים להשקיע יותר מאמץ בעיצוב מתוחכם וערכני.

גם השוק המקומי יוצא נשכר מהמאמץ, ובזכות הייצוא יש כיום בארץ שפע של בגדי עוד. קשרה מפעלים מתחרים ביניהם על רכישות חצאיות או המקטורן מתוצרתם, ובנוסף מתמודדים על השקלים שלכם גם בוטיקים של מעצבות שמתמחות בעוד.

מה שדי מפתיע הוא שהחשיפה לא הירידה את המחירים. עוד הוא חומר סכני יקר, וגם עיבודו שתובע עבודת-יד יקר מזה של האריג. וככל זאת, בחו"ל אפשר לקנות חצאית מיני מעור בתשעים ש"ח, ואצלנו מחירה לפחות כפול. כגיל מקטורנים, כגיל מכנסיים, ולא רק במצרים ובטורקיה, שם האיכות והגימור לא מי יודע מה, והעיצוב רל. גם באירופה ובאר"ב יש מציאות כעור. המחירים בארץ גבוהים מפני שהמכירות במגזר הביתי קצת מסבירות את הייצוא, וגם מפני שאנחנו מוכנים לשלם.

מה דילן, מה חרש? אחרי שנתיים של משחקים בעוד מוסבץ ומחוספס, עם דגש על המראה והמעניין והתלת-מימדי, מתחילים לחזור לעוד נט, בלי התחכמויות. לא רק שחור או חום קלאסי, גם אדום ובחול ולבן, לבד או עם שילובים של שחור, פסטלים רכים, וורוד, תכלת, סגול. קלור מותסאנה, אשף העוד הפאריסי, הציג הרבה צבעי פסטל והראה כיוון חדש. בשטת אומרים היצרנים, מה שאנשים קונים הכי הרבה זה עוד שחור וזה, רק מי שכבר יש לו כמה בגדי עוד דילן על צבעים.

ספר הטיולים החדש של עוֹדֵד פִּינְגֶרשׁ

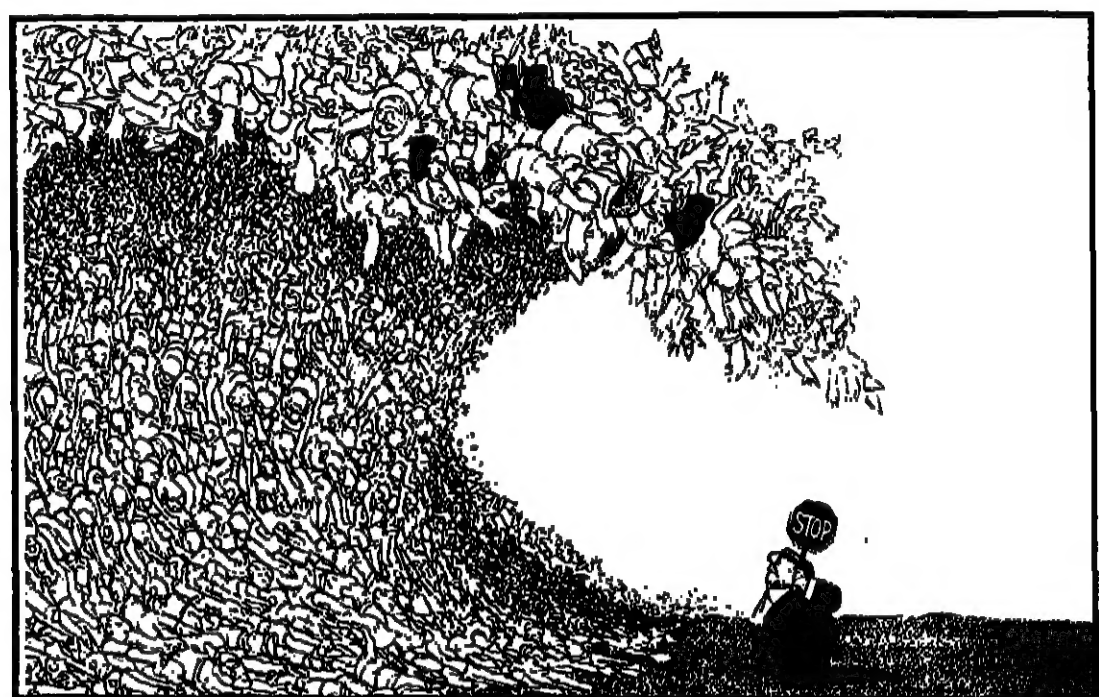

ספר הטיולים החדש
של עוֹדֵד פִּינְגֶרשׁ

שינויים

משהו:

ואולי השג. לא ידע, כי הוא החבלבל מרוב הוראות פתיחה
באש, ורצה לשמור על טוהר העסק

קטע על ציור במקום להפך

רמוגרפיה, ומי שרוצה יכול לקרוא לו גל עלייה מרוסיה. מי שרוצה יכול לראות אותו כמשרת את השקפתו על מאורעות הזמן האחרון בארץ. כל השקפה שהיא, משני הצדדים, מי שרוצה יכול, כמובן, להיזכר בדיעה שהופיעה בעיתון: "גם החורש נמלטו מווייטנאם ררך הים 3600 איש". ואת אמרת שכל חורש, במשך שנים, עדיין נמלטים משם אנשים בדרך הייאוש הסרת הסיכויים, וטובעים שם, כידוע לכולנו, בשעה שספינות כל העמים עוברות, משררות את שירי של לגון "תנו צאנס לשלום" וממלינות הלאה כלי להציל אותם.

זה הציור. מי שרוצה - יכול לרעד מפחד, מי שרוצה - יכול להתמוצץ מצחוק, ומי שרוצה יכול סתם לומר: יא, איזה ציור יפה.

יש לי תיק כזה שאני שומר בו כל מיני ציורים שאני גורר מכל מיני פרסומים. באיסלנד זה לא כל כך קשה, התניק שלי מלא דיו כדי שלא אצא לאיור שילוח את הקטעים הלא חשובים שאני כותב. בסוף הכתיבה אני מצרף שניים או שלושה ציורים, אחד מהם יכול להיות צפרדע, ושלה הכל למערכת.

אבל כל שבוע נשארים לי המון ציורים מיותרים שלא מתאימים לשום קטע שכתבתי. וככה עוד ועוד שבוע עוברים והם נשארים בתיק שלי. אז שמא אפשר מעט משהו לעניין, ובמקום לצרף ציור לקטע, אצרף קטע לציור.

זה אם כן הציור שאני מביא היום. מי שרוצה יכול לקרוא לו

ספרים בעולם הגדול, '88

ספר ושמו טימברלנד. אלבום מהדר וגדול. אתם יודעים מה זה טימברלנד, אני מקווה לא, אל תגידו לי שגם את זה צריך להסביר לכם. טימברלנד הוא שם של חברת נעליים. נעליים אופנתיות, נעלי חליפה מאסיביות וגבריות, עם טרקטור למטה ושרוכים רבים למעלה. חברה מפורסמת, בית טוב. כמו ריבוק או אדירס. לפני שנה בערך ראיתי כתבה גדולה ב"טיים" על טימברלנד ועכשיו - במרס 1988 - הופיע הספר האלבומי. הוא מוצג בחנויות הספרים בחלונות הראווה ומפתח ממדעות במאוזניים הצבעוניים.

"טימברלנד", אמרת הפריסומת לספר - "האנדרה הייצור, ההצלחה". ספר מרתק, אני בטוח, וגם נכון, כי הוא נוגע בעניין המרכזי של חיינו כאן ועכשיו, כמו שאמרים האינטלקטואלים, כאן ועכשיו הנעליים. אפילו חל-אביבים מרובינציאליים ודאי הבחינו שבשלהי המאה העשרים לא תארם הוא הניבור העיקרי, אלא הנעליים שלו. "אז, הנה בא ריבוק", אמרת נערה לרעותה, ונערה אחרת מסרבת לצאת עם "מומה" אחר שמעו להתקשר אליה.

של רגליך מעל נעליך, כי הנעליים אשר אתה עומד עליהן נעלי קורש. הן הנעליים הן העניין, עכשיו גם בספרות, ואל תחמטו כשיגיעו הספרים הראשונים: "פול מטאל נעלי" בהשחתות אדירס, אמריקאן ווס, נייק, גאלי - הן, גם גאלי, שלנו ובתקופה משנה מאז וילון הריצארד גיר.

בעיתון אחד קראתי את רשימת רבייהמכר לחורש האחרון. במקום ראשון מופיע היה שם "דיביעית רונגורדי", ספר ערתי מעניין, אבל חסר אמי מיוחד בכתיבה. ועוד אחד המקומות הראשונים, גם כאן הופתעתי, "התגובה יחידים" - ספר בסדר, אבל לא קורה כלום למי שלא קורא אותו. טיפוס לספר האמיתי על טירונות שעדיין לא נכתב. לפחות נערה משימת רבייהמכר הספר הרע של השנה, "הזמן הצהוב", ספר דוחה בקישש שלו, שראתי ערימות ממנו בסטימצקי בשרהיהתעופה, צידה לדרך ליוצאים לח"ל כנראה, או תחמושת צידוק ליוורדים.

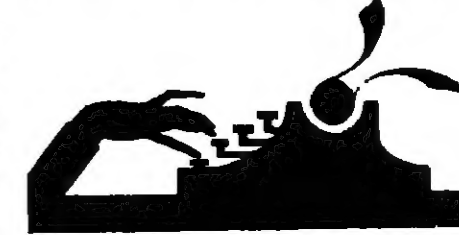
ועכשיו להערה קטנה ומחכימה שהיתה כתובה במצורף לאותה רשימת רבייהמכר. כה אמר עורך הרשימה: יש קשיים בהכנת רשימת רבייהמכר בישראל, כיוון שהנתונים מגיעים מחנויות ספרים מתל-אביב, וגם מערים אחרות, והנה, בעוד התל-אביבים ערים ועוקבים אחרי הספרים החדשים היוצאים לאור, הרי בפריפריה התגובה איטית, וקונים שם עדיין את רבייהמכר של השנה שעברה.

ענים את רבייהמכר של השנה שעברה: הוא עד כמה יכולים אנשים להיות פרובינציאליים? האם אינם יודעים שספר שזוח משהו רק כשהרבה עדיין רשוכו, נ, קייית-ביאליק, מה הם מבנים.

ובענייני פרובינציאליות, הרשו נא לי, תושב ארץ של העולם הגדול, לגנוח מעט גם על התל-אביבים שלא מתמצאים, לא באשמתם: כמה שחול בברכים התרבותיים, ועדיין ממשיכים לקרוא ספרים על אנשים. וזה מה שראיתי ברומא, במדירות הספרים לכריסטיאן בלט החדש:

מאני / זואיא

חיים ואוהבים

ליז היקרה

לברית טיולר שלום.
האם אני יכולה לפנות אליך בשם לית
לפי הצילומים המגיעים אל שולחני את ממי
שיבה לשמור על הנוף המופשט שלך, וכל
הקולגות שפוזצו להשיל מעליך בחזות הממילה
הובאות האגיות בה שהית לפני שנה ברוך - עדיין
לא תורי אליך. אני מאחלת לך שתמשיכי כך שנה
נוספת. זה מאוד חשוב לנו.

בכל פעם שגאני מתבוננת במרחק הוודות, אני
מקבלת הרכות לנחמה של מחויבות ציבורית. והרי מה
שטעניק לך כוח רצון להילחם בפיתויים המביאים
עליך כל רע - זו רק התובנה שיש לך כלפינו, כלפי
העולם הערוב אחרי העליית המהירות במימיו גוררת
במסך רבץ המאה האחרונה. את מרעית לך שהפכת
להיות חלק ממיני. אהנו מורדים אותך, עורכים
השואות ומוכנים וגם רק תינתן לנו הפשטות לשרר
אותך כאשר בין בעלים ומאבקים את נוסלת במת יקוש
של שתיים בירה ואכילת נקניקיות ותפוחי אדמה
מסוגלים.

למעשה אהנו שומרים על יסודי גורדן יתר
ממה שגאו שומרים על הגיונה שלנו. כאשר את יפה
והודות ותוספת הדפוסה נוספת - אהנו, משום מה
מרגישים חלק מן העניין, ומרוב נחם שאת מעניקה לנו
- אהנו תופסים תבילת שוקולד אגוזים ומריצים
אותה. את כבר תהיי יפה בשביל כולנו, וגם - רוח
יחור. או אגא, ליי, המשיכי לשמור על עצמך.
וכשקשה לך - ויכירי תמיך את מה שגור לך צער.
יותר מכל ודחני אותך לעשות דאגות רבות היקרה
שחקה אותך גיין בלושי (מנחתו דין) בתוכנית
הטלוויזיה הנחרת "מוציא שבת בשידור חי" הוא
גיראה שם כמו ליו טיילור במשקל 200 ק"ג, וולל עוף,
והיה מגועלי. ראיתי היום את הקסע בוויזואל וממטע
בכיתי בגללך.

הרשי נא לי לבצל את ההורמנות ולהעניק לך
עצה: אל נא תחתני איתם. למען לך, מרע את צריכה
שכל העולם כולו ימשיך לספור את "מספר הבעלים
של ליו טיילור". והרי אם תעשי איתם אותו רבר
ברוך ורק לא תיפשי לזה - זה ממילא לא ייחשב
לך, ואו, האמיני לחמרת נסיון כשני, כאשר תיטרידי
מה - ממספר 8 או 9 או אפילו, אלוהים ישמור,
מספר 12 שלך - זה יהיה ללא סרגריות וטקטורים.
האננם באמת בה חשוב לך להיקרא "אשה נשואה".
שלך בנאמנות,
אשה נשואה לפני ריאסה

ילדים מתאבדים

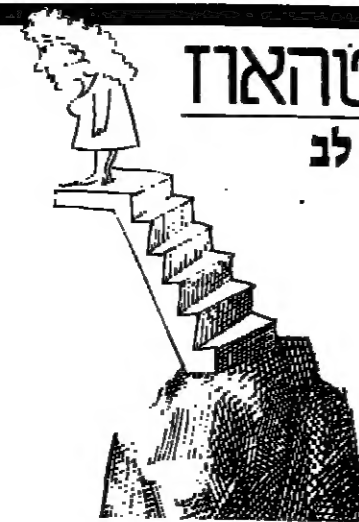
שלא כמנהגי איני זורקת לסל מכובד ללא
והיטה ממני שגראה לי כי ליש. החתומה
מטה יש סיבה טובה להסתתר מאחורי
אנונימיות. גם הנושא אותו היא מעלה
מערעל על מצוקה נפשית, ומקורו ולא הייתי רוצה שלא
להושיע לך יר.

אני עוד מעט בן 16. תגיד - גיל צעיר ונפלא.
בכלל לא יש לי בעיה ואני יודעת איך מתמודדים
איתם.
לפני שנה חצי בקירוב התאבדו שני נערים
ברחוב שלי שנה אז מות. ידידים של אחותי הם היו
בני 17. גיל צעיר ונפלא, נבוכו לפני שלישה חודשים

42 סופשבוע

פנטהאוז

יואל לב

אוף, הנזלות...

לחן מרק חם, רוצני מרק עוף, עשי
להבית תועלת למי שלקח בהתענות
- יתר מכל התרופות הנפוצות
נכשף.

קביעה זו אינה של מכאני אלא של מלחמה
אדם שהפיקו בקונטרס על גבעת הקטילול מושיגת
אדריכל, במי ועדה שרבה במתופל של חברות תור
פוח. הרופאים הרגישו כי אין תרופה נגד נזלת ו
פרוסמות בנושא זה - הערכות שיתפזזוה לעצמן
- עלולות להסעות אותם וגם להיות כבדה למדי
הם הוסיפו כי "מרק חם ואספירין עדישים במלחמה נגד
נזלת, העששיות, משרותאף סומכות יותר טיפסה
מים של התקררות".

את הקטע הנ"ל מצאתי בגורדענות משנת 1940
שהתגלגל אצלי בבית (ורק השד יודע איך הגיע
מקרה שם בליך הרבה שנים). מאז ועד היום ודח
נגד נזלת עדיין לא נגלגלה, והקטע מתאים גם לנו
לעכשיו, כשאני בולעת אספירין וגומעת מרק חם
בעיניים ודומעות מנולת. אנא, אל תברכו אותי
ב"לביאית" לאחד כל סידרת התעששיות. היום זה
קשר בין הברכה לבציאות.

המירה בכחה של התענות כמסוגלת למתור הכל, אם
כבר - התענות תורבת תרומה כלשהי לבעיית
ההאבדות נכך שהיא מצניעה את הדיקת, או כמסה
אותה בסיו של "בטיבות סראגיות", כדי שלא לעודר
פעולות ויסקי ופעולות שרשרת של ההאבדות.
התענות אינה יכולה לחזור ולהוכיח להורים

אדריכל, במי ועדה שרבה במתופל של חברות תור
פוח. הרופאים הרגישו כי אין תרופה נגד נזלת ו
פרוסמות בנושא זה - הערכות שיתפזזוה לעצמן
- עלולות להסעות אותם וגם להיות כבדה למדי
הם הוסיפו כי "מרק חם ואספירין עדישים במלחמה נגד
נזלת, העששיות, משרותאף סומכות יותר טיפסה
מים של התקררות".

את הקטע הנ"ל מצאתי בגורדענות משנת 1940
שהתגלגל אצלי בבית (ורק השד יודע איך הגיע
מקרה שם בליך הרבה שנים). מאז ועד היום ודח
נגד נזלת עדיין לא נגלגלה, והקטע מתאים גם לנו
לעכשיו, כשאני בולעת אספירין וגומעת מרק חם
בעיניים ודומעות מנולת. אנא, אל תברכו אותי
ב"לביאית" לאחד כל סידרת התעששיות. היום זה
קשר בין הברכה לבציאות.

המירה בכחה של התענות כמסוגלת למתור הכל, אם
כבר - התענות תורבת תרומה כלשהי לבעיית
ההאבדות נכך שהיא מצניעה את הדיקת, או כמסה
אותה בסיו של "בטיבות סראגיות", כדי שלא לעודר
פעולות ויסקי ופעולות שרשרת של ההאבדות.
התענות אינה יכולה לחזור ולהוכיח להורים

אדריכל, במי ועדה שרבה במתופל של חברות תור
פוח. הרופאים הרגישו כי אין תרופה נגד נזלת ו
פרוסמות בנושא זה - הערכות שיתפזזוה לעצמן
- עלולות להסעות אותם וגם להיות כבדה למדי
הם הוסיפו כי "מרק חם ואספירין עדישים במלחמה נגד
נזלת, העששיות, משרותאף סומכות יותר טיפסה
מים של התקררות".

את הקטע הנ"ל מצאתי בגורדענות משנת 1940
שהתגלגל אצלי בבית (ורק השד יודע איך הגיע
מקרה שם בליך הרבה שנים). מאז ועד היום ודח
נגד נזלת עדיין לא נגלגלה, והקטע מתאים גם לנו
לעכשיו, כשאני בולעת אספירין וגומעת מרק חם
בעיניים ודומעות מנולת. אנא, אל תברכו אותי
ב"לביאית" לאחד כל סידרת התעששיות. היום זה
קשר בין הברכה לבציאות.

המירה בכחה של התענות כמסוגלת למתור הכל, אם
כבר - התענות תורבת תרומה כלשהי לבעיית
ההאבדות נכך שהיא מצניעה את הדיקת, או כמסה
אותה בסיו של "בטיבות סראגיות", כדי שלא לעודר
פעולות ויסקי ופעולות שרשרת של ההאבדות.
התענות אינה יכולה לחזור ולהוכיח להורים

אדריכל, במי ועדה שרבה במתופל של חברות תור
פוח. הרופאים הרגישו כי אין תרופה נגד נזלת ו
פרוסמות בנושא זה - הערכות שיתפזזוה לעצמן
- עלולות להסעות אותם וגם להיות כבדה למדי
הם הוסיפו כי "מרק חם ואספירין עדישים במלחמה נגד
נזלת, העששיות, משרותאף סומכות יותר טיפסה
מים של התקררות".

את הקטע הנ"ל מצאתי בגורדענות משנת 1940
שהתגלגל אצלי בבית (ורק השד יודע איך הגיע
מקרה שם בליך הרבה שנים). מאז ועד היום ודח
נגד נזלת עדיין לא נגלגלה, והקטע מתאים גם לנו
לעכשיו, כשאני בולעת אספירין וגומעת מרק חם
בעיניים ודומעות מנולת. אנא, אל תברכו אותי
ב"לביאית" לאחד כל סידרת התעששיות. היום זה
קשר בין הברכה לבציאות.

המירה בכחה של התענות כמסוגלת למתור הכל, אם
כבר - התענות תורבת תרומה כלשהי לבעיית
ההאבדות נכך שהיא מצניעה את הדיקת, או כמסה
אותה בסיו של "בטיבות סראגיות", כדי שלא לעודר
פעולות ויסקי ופעולות שרשרת של ההאבדות.
התענות אינה יכולה לחזור ולהוכיח להורים

אדריכל, במי ועדה שרבה במתופל של חברות תור
פוח. הרופאים הרגישו כי אין תרופה נגד נזלת ו
פרוסמות בנושא זה - הערכות שיתפזזוה לעצמן
- עלולות להסעות אותם וגם להיות כבדה למדי
הם הוסיפו כי "מרק חם ואספירין עדישים במלחמה נגד
נזלת, העששיות, משרותאף סומכות יותר טיפסה
מים של התקררות".

את הקטע הנ"ל מצאתי בגורדענות משנת 1940
שהתגלגל אצלי בבית (ורק השד יודע איך הגיע
מקרה שם בליך הרבה שנים). מאז ועד היום ודח
נגד נזלת עדיין לא נגלגלה, והקטע מתאים גם לנו
לעכשיו, כשאני בולעת אספירין וגומעת מרק חם
בעיניים ודומעות מנולת. אנא, אל תברכו אותי
ב"לביאית" לאחד כל סידרת התעששיות. היום זה
קשר בין הברכה לבציאות.

המירה בכחה של התענות כמסוגלת למתור הכל, אם
כבר - התענות תורבת תרומה כלשהי לבעיית
ההאבדות נכך שהיא מצניעה את הדיקת, או כמסה
אותה בסיו של "בטיבות סראגיות", כדי שלא לעודר
פעולות ויסקי ופעולות שרשרת של ההאבדות.
התענות אינה יכולה לחזור ולהוכיח להורים

אדריכל, במי ועדה שרבה במתופל של חברות תור
פוח. הרופאים הרגישו כי אין תרופה נגד נזלת ו
פרוסמות בנושא זה - הערכות שיתפזזוה לעצמן
- עלולות להסעות אותם וגם להיות כבדה למדי
הם הוסיפו כי "מרק חם ואספירין עדישים במלחמה נגד
נזלת, העששיות, משרותאף סומכות יותר טיפסה
מים של התקררות".

את הקטע הנ"ל מצאתי בגורדענות משנת 1940
שהתגלגל אצלי בבית (ורק השד יודע איך הגיע
מקרה שם בליך הרבה שנים). מאז ועד היום ודח
נגד נזלת עדיין לא נגלגלה, והקטע מתאים גם לנו
לעכשיו, כשאני בולעת אספירין וגומעת מרק חם
בעיניים ודומעות מנולת. אנא, אל תברכו אותי
ב"לביאית" לאחד כל סידרת התעששיות. היום זה
קשר בין הברכה לבציאות.

המירה בכחה של התענות כמסוגלת למתור הכל, אם
כבר - התענות תורבת תרומה כלשהי לבעיית
ההאבדות נכך שהיא מצניעה את הדיקת, או כמסה
אותה בסיו של "בטיבות סראגיות", כדי שלא לעודר
פעולות ויסקי ופעולות שרשרת של ההאבדות.
התענות אינה יכולה לחזור ולהוכיח להורים

אדריכל, במי ועדה שרבה במתופל של חברות תור
פוח. הרופאים הרגישו כי אין תרופה נגד נזלת ו
פרוסמות בנושא זה - הערכות שיתפזזוה לעצמן
- עלולות להסעות אותם וגם להיות כבדה למדי
הם הוסיפו כי "מרק חם ואספירין עדישים במלחמה נגד
נזלת, העששיות, משרותאף סומכות יותר טיפסה
מים של התקררות".

את הקטע הנ"ל מצאתי בגורדענות משנת 1940
שהתגלגל אצלי בבית (ורק השד יודע איך הגיע
מקרה שם בליך הרבה שנים). מאז ועד היום ודח
נגד נזלת עדיין לא נגלגלה, והקטע מתאים גם לנו
לעכשיו, כשאני בולעת אספירין וגומעת מרק חם
בעיניים ודומעות מנולת. אנא, אל תברכו אותי
ב"לביאית" לאחד כל סידרת התעששיות. היום זה
קשר בין הברכה לבציאות.

המירה בכחה של התענות כמסוגלת למתור הכל, אם
כבר - התענות תורבת תרומה כלשהי לבעיית
ההאבדות נכך שהיא מצניעה את הדיקת, או כמסה
אותה בסיו של "בטיבות סראגיות", כדי שלא לעודר
פעולות ויסקי ופעולות שרשרת של ההאבדות.
התענות אינה יכולה לחזור ולהוכיח להורים

אדריכל, במי ועדה שרבה במתופל של חברות תור
פוח. הרופאים הרגישו כי אין תרופה נגד נזלת ו
פרוסמות בנושא זה - הערכות שיתפזזוה לעצמן
- עלולות להסעות אותם וגם להיות כבדה למדי
הם הוסיפו כי "מרק חם ואספירין עדישים במלחמה נגד
נזלת, העששיות, משרותאף סומכות יותר טיפסה
מים של התקררות".

את הקטע הנ"ל מצאתי בגורדענות משנת 1940
שהתגלגל אצלי בבית (ורק השד יודע איך הגיע
מקרה שם בליך הרבה שנים). מאז ועד היום ודח
נגד נזלת עדיין לא נגלגלה, והקטע מתאים גם לנו
לעכשיו, כשאני בולעת אספירין וגומעת מרק חם
בעיניים ודומעות מנולת. אנא, אל תברכו אותי
ב"לביאית" לאחד כל סידרת התעששיות. היום זה
קשר בין הברכה לבציאות.

המירה בכחה של התענות כמסוגלת למתור הכל, אם
כבר - התענות תורבת תרומה כלשהי לבעיית
ההאבדות נכך שהיא מצניעה את הדיקת, או כמסה
אותה בסיו של "בטיבות סראגיות", כדי שלא לעודר
פעולות ויסקי ופעולות שרשרת של ההאבדות.
התענות אינה יכולה לחזור ולהוכיח להורים

אדריכל, במי ועדה שרבה במתופל של חברות תור
פוח. הרופאים הרגישו כי אין תרופה נגד נזלת ו
פרוסמות בנושא זה - הערכות שיתפזזוה לעצמן
- עלולות להסעות אותם וגם להיות כבדה למדי
הם הוסיפו כי "מרק חם ואספירין עדישים במלחמה נגד
נזלת, העששיות, משרותאף סומכות יותר טיפסה
מים של התקררות".

את הקטע הנ"ל מצאתי בגורדענות משנת 1940
שהתגלגל אצלי בבית (ורק השד יודע איך הגיע
מקרה שם בליך הרבה שנים). מאז ועד היום ודח
נגד נזלת עדיין לא נגלגלה, והקטע מתאים גם לנו
לעכשיו, כשאני בולעת אספירין וגומעת מרק חם
בעיניים ודומעות מנולת. אנא, אל תברכו אותי
ב"לביאית" לאחד כל סידרת התעששיות. היום זה
קשר בין הברכה לבציאות.

שניזרן יוד, שנעבור את השנים האחרונות צד בצר.
היא שכתה, והלכה.

פגשה בו בקפה "הספירה" בת"א. הבית היה טנור.
שכנים אמרו לה שצדריים הוא אוכל תמיד ב"ספירה".
ישב בפניה, מתחת למראה הגדולה, אינו מתבונן
בבבואתו. שיער השיבה שלו גראה כרעמא ארי. הפנים
חורשי קמטים בגדי מרשלים, לא מטופלים. חולצה
פשוטה ועליה דאקס שגראה כבאני. ביד כברה אחו
במולג באילו היה כלי עבודה, אוכל בלי לחוש בטעם
המזון. לועס לאט לאט.

רינה ישבה לצידו. תחילה היה אדיש ואפילו לא
סרד לרבר איתה. היא הסבירה לו שכאה מטעם
ה"פרייקט", לעזור לה, למשל, לשרוח אותו. הוא לא
מסניין. לא אוהב בני-אדם בכלל וילדים בפרט.

יש לו חנות כלכלית שהוא עדיין עובד בה
בנקים. כשאשתו עדיין הייתה בחיים, נהג לחזור
הביתה לארוחת צהריים. עכשיו הוא אוכל בקפה.
אפילו איבד מתענוע על האוכל אוכל כדי להחזיקים.

רינה נכנסה לעולם שלא היה מוכר לה, עולם
היסקה. היסקה תמיד גראתה לה במחלה שצריך
להתרחק ממנה, אם כי בגילה היא עדיין לא חששה
שהמחלה מידבקת. היסקה גראתה לה משהו דוחה,
עלוב, ומוחל עסקס בלימודים, פגישות עם חברים,
מוסיקה, צחק, חלומות חזקות - מעולם לפנינו לא
הקריש זמן למחשבה על חוקים שנשארו לבר ואננם
יודעים כיצד להתמודד עם הברירות.

לא אוהב ילדים. בבית המשותף שבו הוא גר הם
יורדים לחייו. מרעשים. תקופה ארוכה אסר עליהם
מלחמה וזהו לתואר "המכשף הרע". הוא לא ברוך
התרשש. לרינה אמר: "איזה בית משותף מעניין אם אין
בו לפחות מכשפה אחת או ששן וקו שמעשעש את
הילדים", יורע כי הוא מארח את כל ילדי השכונה. הם
מרגישים במתכונת מתחת לחלונם. זורקים כדורים
למרחם ואליכ מצלצלים כדי לבקש אותם חזרה.

מחשקים בקלי קולות בשעה שהוא מתבונן לנחת. לא
אוהב ילדים. הנוע הארוך הזה, צריך לעבוד מחר את
התקופה המביכה והעלובה של ילדות רעשנית,
ולחבנם לתקופה היציבה והבשלה של עולם הבגרות.

רק באונו רינה הוא יכול להשיג את שגאנו
לילדים, לעולם הצעיר שהוא יז בו ואיננו מוצא את
עצמו "עולם שיצא מרענו". אהנו מסתכל ולא מכיר
אותו. פעם אנשים תנבישו להיות צעירים. גידלו כרס
והרכיב משפיים. היות צעיר ממש לא היה מסובר...
היום זה תער. היום העולם שייך לצעירים. הבגרים,
המשיקה, הטלוויזיה, השקמה העולם העוליסטיקאי -
כולם מרביים אליהם. מנסים להתחנף אליהם, לחקות
אותם. וכך הם נהפכים בעצמם למגוחכים בזה שגם

מוותרים על הבגרות של אדם שהתרחק מהכלי ילדות.
ובינתיים באילו מחקו מיגור שלם של אנשים -
חוקים - הורירו אותנו מהמגרש".

שונא את העולם שנהפך למגרש משחקים
ילדים. עולם חסר אחריות. רעשני. וולנארי. הוא
רואה את זה בטלוויזיה. הוא רואה את זה ברחוב. הכל
משחק. "פעם היינו את החיים. היום משחקים בלחיות.
היום חמיר צריך לנצח, ואף פעם לא להפסיד. נומני
יכולת גם שלא להדחף, לא להיות הבוכב, ובכל זאת
היתה שמחה לך וזאת קיום. היום, אם אתה מפסיד -
מסביעים על מצרך אות קלון. והצורה היא שההיקנה
היא הפסיד".

רינה החליטה לנסות לשפר את יחסי הוקן עם
שכניו. במשך שנים הוא החזיק בתואר "האיש הגבולתי
בסכל בבניין". הוא עברה ברויות, מנאה עצמה מרבות
לא כילדה בת 16 אלא כאשה בשלה. המכניקה את
משמעת היות האדם לכדו. את העלבון של היסקה.
דיברה על כך שצריך בכוך לצלצל בפעמון הרלת
ולראות אם הישים בכלל קם מהמיטה. לפעמים
היכנסו עקרב ולשאל אם הוא צריך שיכניו לו ארוחת.
לעתים להחזיק אותו לשתות קפה. לתת לו להרגיש
שואו לא לבד. שהוא רוצי.

גליה חשה כי בתה מתבגרת, מכשילה תוך כדי
הטיפול בישיש הכועס. יום אחד אמרה רינה "אנשים
מוכנים לספל בילד עווב משום שילד מקורן תקווה
שאם אתה מסמל בו אה"כ אתה יכול לראות פירות.
אנשים אף פעם לא יטפלו בוקן משום שכל החיים
מאחוריה. מתאם היא מרברת בבגרות כוון, מלחוח
חוכמת חיים.

רינה מצאה עצמה עוסקת במציאות שלמינין לא
האמינה שתוכל להתמודד איתו. ביחסיה עם ירדיה,
מנאה עצמה משקפה על הנעורים כעל שלב מעבר.
מקולם לא חשבה על נעוריה כעל תקופה קצרה
המסתיימת במהירות, ואחריה והודות הבגרות והיקנה.
גליה היתה מודאגת מהעיסוק החורש של בתה בנושא
המנוח. בבגרות.

ולאט לאט משהו השתנה גם בוקן ששנא צעירים.
רינה מצאה אותו מצפה לבואה. לפעמים היתה תוספת
אותו מרובכ בספר, אבל ידעה כי רק כאשר נכנסה
לרידה הוא נטל את הספר לידי.

היה זה מעין משחק בין מבוגר וילד, אלא שהפעם
כיכבה היא הנערה, תפסיד המבוגר. הילד משחק את
הוקן הנרגז ששום דבר איננו קושר אותו. ואילו היא
נותרת לא לשחק את משחקו, גם כשהיא יודעת שהיום
הוא חלוי בה, חלוי בכיכורה וגאוחו בבועריה, למרות
שהוא נהג ולמר בועי "גם למדידת אדם מורגל. את
יודעת, עכשיו אני מכין את משמעות המשפט של
קיסלינג - "למטה לגיהנום או למעלה לכס מלכות
הוא מרוחק לכת כי הוא בגופו". עכשיו אני למטה,
בגיהנום".

הוא מרוחק לכת כי הוא בגופו". עכשיו אני למטה,
בגיהנום".

הוא מרוחק לכת כי הוא בגופו". עכשיו אני למטה,
בגיהנום".

הוא מרוחק לכת כי הוא בגופו". עכשיו אני למטה,
בגיהנום".

הוא מרוחק לכת כי הוא בגופו". עכשיו אני למטה,
בגיהנום".

הוא מרוחק לכת כי הוא בגופו". עכשיו אני למטה,
בגיהנום".

הוא מרוחק לכת כי הוא בגופו". עכשיו אני למטה,
בגיהנום".

הוא מרוחק לכת כי הוא בגופו". עכשיו אני למטה,
בגיהנום".

הוא מרוחק לכת כי הוא בגופו". עכשיו אני למטה,
בגיהנום".

הוא מרוחק לכת כי הוא בגופו". עכשיו אני למטה,
בגיהנום".

הוא מרוחק לכת כי הוא בגופו". עכשיו אני למטה,
בגיהנום".

הוא מרוחק לכת כי הוא בגופו". עכשיו אני למטה,
בגיהנום".

הוא מרוחק לכת כי הוא בגופו". עכשיו אני למטה,
בגיהנום".

הוא מרוחק לכת כי הוא בגופו". עכשיו אני למטה,
בגיהנום".

הוא מרוחק לכת כי הוא בגופו". עכשיו אני למטה,
בגיהנום".

הוא מרוחק לכת כי הוא בגופו". עכשיו אני למטה,
בגיהנום".

הוא מרוחק לכת כי הוא בגופו". עכשיו אני למטה,
בגיהנום".

מלחמה 43

השבוע לפני 35 שנה

**מכונית
ראשונה
עברה כב
סדום**

ש"יירת מזון
עלתה להר
הצופים

אשכול מבשר
גל התיקרות

מה ל. אשכול מלך ודורו ו
ביתו בירור התעלמה וזמנת
של חלמיש ודורו והמלחמה
בנסה לזמנת מלחמה

צריף –
לנשיא

הסכסוך
באונ' ברסיטה
במשך

דברים יב' דל' י"ח
בבית הוסיפו
מגזע מלכות
בא' מלכות
לדור

**בוצע טיהור בהנהגת מפ"ם
סנה וריפתין סולקו מתפקידם**

מאסרו של הארכיבישוף בארץ
- במרפסות ודקים פלוציים בלתי
נתי.

מכירת חנה - מכירה
קרקע שטח למכירה
בתחומי א. חולות מלון, מפנה במסלול
מחנה לנחל וקטעו וסמוך אל
הנהר הירוק

[illegible]

רוצה שילדיך "יהיו" בעניינים?"
חתום למענם היום על

השבועון לצעירים

המערב

המערב הגדול,
המרחק והפופ ביוזר
בישראל!

את מבצע המנויים הזה לא כדאי להחמיץ!

חשוב על חיתרונות: | **אבל זה לא הכל:**

★ אתה נהנה מהנחה משמעותית במהיר והערון.
★ המשפחה כולה תחנה מהירחון "פופ 88", שישלח אליכם חייג שנה שלמה.
★ ילדך יקבל שי חייג – שערן יד מההבא, מקורי וייחודי.

מתנה מידיה לכל מה
שעון יד מתבחר, בלעדי למוני "מ"

מתנה מיידית לכל מנוי:
שעון יד מתבחר, בלעדי למנויי "מעריב לנוער".

הגרלת פרסים ענקית!!!

בין המנויים שיחתמו במבצע זה יוגרלו פרסים

★ טלוויזיה צבעונית

★ 5 מכשירי רדיו טיים

20

זוגות אופניים.

פיצו

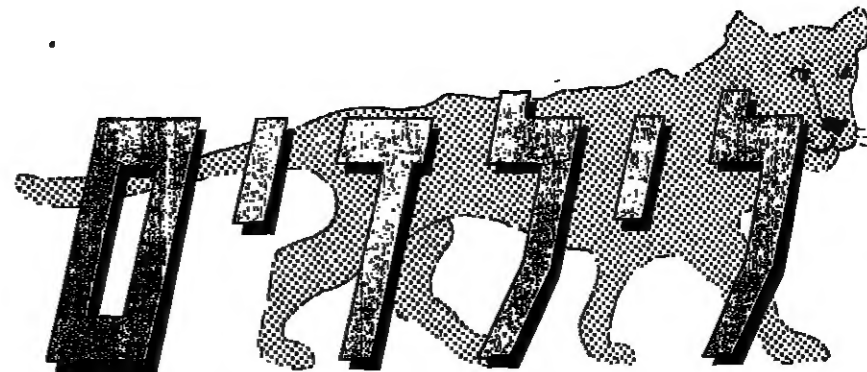

"מעריב לנוער" – עתון הנוער של המדינה!

۱۲۸۱

8 בינואר 1988
 י"ח בטבת תשמ"ז
 גיליון 346 (ב)
 עורכת: בת דורה, גרפיקה: נדבית

שלום שלום

עמוס בר

ישוער - עמק יזרעאל היה שטח מוצף ביצות, ערבים עוינים שסו התנהלות על המושב, בהתקף אחת אפילו ילד ואביו נרצחו. שם סבל וקשיים היו נחלת המתיישבים. אך הם היו עקשנים ומאמינים. נהגו אמונתם, שעל היהודים תחזור למולדת - לעבוד עבודה כוש עליו לעבד את האדמה ולהחזיק מגיע כמיהם - בכוח אמונתם הצליחו להקים מושב למשך שנה וחצי. לכל המושבים היום שקמו בהמשך.

מתישבי נחלל הם לונגה ליהודים חדשים, המתפרנסים מחקלאות וקשורים לאדמתם. בהתישבותם הם מסמלים את מוטב ההיפה של עמנו וארצנו. ופתאום - המושב הנפלא הזה הפך שי מהמדינה, שאת ערשיה חשפה יצרה, שוטרים פורצים למשעב איננו נכנס לבדיקת הסיבות לשם הבש הזה.

יש המתיישבים שהמתיישבים עברו חוק ולא חוזרו חובותיהם. הם הטוענים שרק הריבית הגבוהה הביאה אותם למצב הזה, והם אינם אשמים.

כך או כך, התמונה לא נעימה. אז זקוקים לחקלאים במושבים ובקיבוצים, ישראל לא תהיה ישראל אם יתמוטט המושב נחלל ואחריהם ישובים רבים.

אני מקווה שימצאו מתווך לקשיים המתיישבים.

שבת שלום

דברי חכמה

משה מאיר

סקרנות היא חרבה

חזרו לעצמכם שחיתים צריכים לבחור מנהל לעם, ראש ממשלה או נשיא. אדם בעל אלו חובות הייתה מחמשים אולי אומץ לב, או אדם היכול להחליט מור במצבים קשים, איש ישר וא חכם. אבל כשנבחר משה להנהיג את עם ישראל, יש חרבה ילדים מוכשרים מחוננים או

מדוע אם משהו חולק לראות שיה בווע מוע לו להיות מנהל. אינו חכמה מתגלה בהתנהלות שכזאת זו סתם סקרנות. מראה שסקרנות זה לא "סתם" סקרנות היא חרבה ואולי אפילו הכל.

46 סאבסכונ

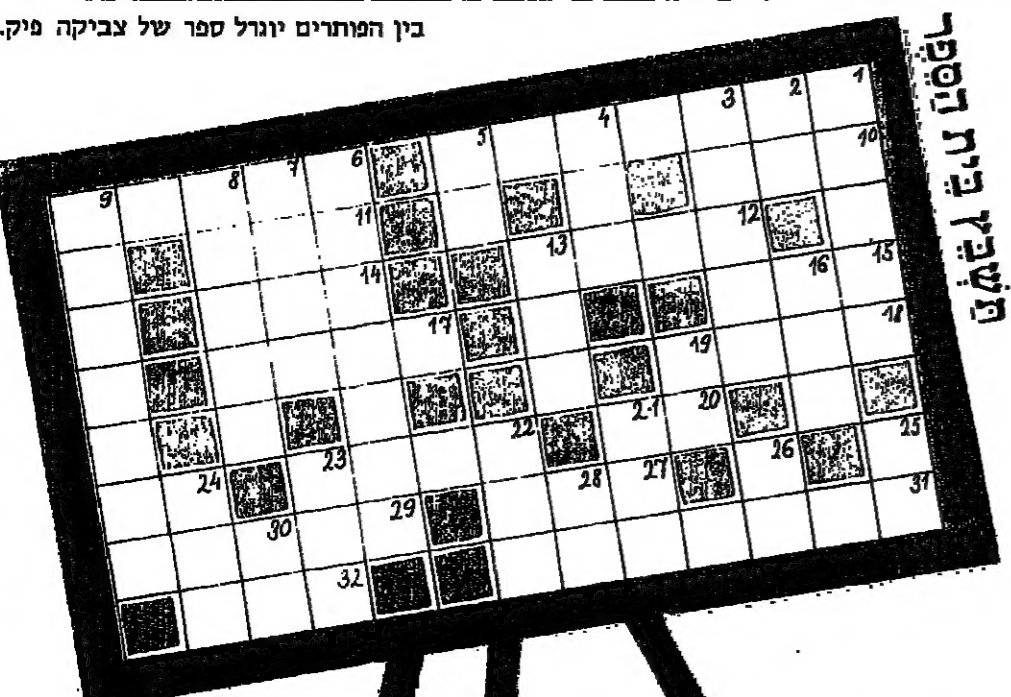
ילדים

יון במלים

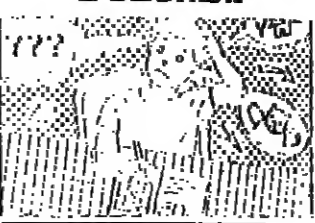
1. ארץ ישראל. 2. דף נר גדול. 3. התר לנסע בקלי נקב למשל...
4. מספר גדול. 5. איש דרוע תוקף. 6. נמצא למעלה. 7. לפני הלידה. 8. ראש ממלכה קראשון של ישראל. 9. פרץ נפוצ. 10. מחילות צה"ל.

בין הפותרים יוגרל אלבום לתמונות

בין הפותרים יוגרל ספר של צביקה פיק.

אשחשעשים

של מימי

פזמונים נא לשלוח למערכת לילדים. ת.ד. 20044 ת.א.

האות ע.

למציאת מלים שחלוף מלים נרמפות המתחילות באות ע.

1. בור. 2. קלמס. 3. כחור. 4. תוקף. 5. משכונ. 6. קרן. 7. נטש. 8. תבל. 9. נפיל. 10. נמן.

בין הפותרים יוגרל מחשב כים

משנה נקוד

משנה מוכן

לוקים הקדוה למלים אשר אם ישנו את השם הילד. התקבל מלך בעלת שמו ששה, שם הנדסה נמנה.

1. קטח בחוקה - קשב
2. קל אסת מקעצמות היוצאות טעמו השקדה - קלף הליכת קטח
3. קטן קארב - לקוי בקעקל קטמיל
4. קול קח - און
5. קי של טפשים - קאה
6. קית הצאן - קר דיקרה.

בין הפותרים יוגרל מענק צבעוני

מכשביט, (פרק 15) - כתב וצייר אורי פינק

סאבסכונ 47